

НОВЫ ЧАС

«ШПІЁНСКІ РАМАН»
АНДРЭЯ ГАЙДУКОВА

Стар. 5

ЛУКАШЭНКА РЫХТУЕ АДСТАЎКУ ўРАДА?

Апошнім часам беларускі ўрад традыцыйна трапляе пад раздачу. Не паспелі міністры адысці ад разносу з нагоды дрэннай працы будаўнічай галіны, як апынуліся вінаватымі ў зніжэнні экспарту і складскіх запасах

Стар. 4

ЦІ ПЕРАМОГУЦЬ ПІНГВІНЫ ЭРДАГАНА?

Эрдаган сеў за стол перамоваў. Але ці пойдзе ён у адстаўку? Пра падзеі ў Турцыі і прычыны пратэста журналіст НЧ Алег Новікаў размаўляе з турэцкім сацыяльным актывістам Сінгурам Саўранам

Стар. 11

ЯЎГЕН ЗАК І ЯГО ПАРЫЖСКАЯ ГАЛЕРЭЯ

Стар. 15

ПАВАЖАНЫЯ ЧЫТАЧЫ!

ВЫ ЯШЧЭ МОЖАЦЕ
ПАСПЕЦЬ АФОРМІЦЬ
ПАДПІСКУ
НА ІІ ПАЎГОДЗЕ

3 НАГОДЫ

ЗАБІЦЬ ПРАДПРЫМАЛЬНІКА

Сяргей ПУЛЬША

Лукашэнка збіраўся паціснуць руку апошняму прадпрымальніку яшчэ ў 2005 годзе. Але вынішчыць прадпрымальніцтва на нацыянальным узроўні не ўдалося. Зараз гэта спрабуюць зрабіць на ўзроўні міждзяржаўным.

З 1 ліпеня ўводзяцца новыя правілы тэхнічнага рэгламенту Мытнага саюза. Яны могуць прывесці да таго, што да 90% прадпрымальнікаў Беларусі, сапраўды, альбо спыняць сваю дзейнасць, альбо пачнуць масава парушаць закон.

Тэхрэгламент патрабуе наяўнасці сертыфікату бяспекі вызначанага стандарту Мытнага саюза. Для атрымання сертыфікату бяспекі з партыі тавару трэба аддаць на экспертызу пяць адзінак тавару. Дзве адзінкі будуць знішчаныя падчас правядзення экспертызы. Тры могуць быць вернутыя. За гэтую экспертызу і атрыманне сертыфікату трэба заплаціць 1 мільён 200 тысяч рублёў. І так — на кожную партыю тавару.

Прычым гэта тычыцца не толькі тавараў, завеззеных з краінаў, якія не з'яўляюцца сябрамі Мытнага саюза. Калі ІІІ закупляе тавар, напрыклад, у Расіі, то з таварам атрымлівае адпаведны сертыфікат якасці РФ. А дома, у Беларусі, расійскі сертыфікат усё роўна неабходна пацвердзіць. Больш за тое, тыя

ІІІ, хто гандлюе айчыннай прадукцыяй, напрыклад, «Мілавіцы», закупляючы тавар на прадпрыемстве, усё роўна павінны правесці яго сертыфікацыю! Гэта ўжо мяжуе з маразмам.

Прадпрымальнікі выступілі рэзка супраць тэхрэгламенту. У іх невялічкія партыі тавару — па 5–10 штук. Калі з партыі ў пяць штук пасля экспертызы застаецца тры, то, зразумела, што ў іх вартасць будучы дададзеныя і кошт сертыфікацыі, і кошт двух страчаных падчас экспертызы экзэмпляраў. Што, зразумела, прывядзе да рэзкага падаражання прадукцыі.

З іншага боку, вазіць дробныя партыі тавару становіцца нявыгадна. І з партыі ў 10 штук, і з партыі ў 100 штук аддаваць на экспертызу ўсё роўна трэба пяць адзінак. Для прадпрымальніка выгадней закупаць буйную партыю, чым маленькую. Але гэта вядзе да звужэння асартыменту і прывядзе да таго, што, напрыклад, паненкі альбо будуць шыць сабе сукенкі самі, альбо хадзіць «аднолькавыя».

Было б зразумела, калі б гэта рабілася для падтрымкі айчыннай лёгкай прамысловасці. Маўляў, «прышчэмім чаўнакоў», тады людзі будуць бегчы ў крамы «купляць беларускае». Але ж і гэта выклікае сумнеў. Па-першае, людзі хутчэй пабягуць з краіны на рынкі Украіны, Літвы ды Польшчы, каб купіць больш якаснае і больш таннае (вывозчы тым самым валюту за мяжу). А па-другое, калі на беларускія тавары так

сама патрэбен сертыфікат тэхрэгламенту, то такая «падтрымка» бессэнсоўная, бо найперш страчвае беларускі легпрам — сваіх «добрахвотных дылераў» у рэгіёнах, дзе фірмовую краму не адкрыеш.

Індывідуальныя прадпрымальнікі ў роспачы. З аднаго боку, яны не могуць працаваць па новых правілах. Сябра арганізацыйнай групы па стварэнні прадпрымальніцкага прафсаюза Віцебска Ірына Яскевіч падлічыла: каб захаваць мінімальны асартымент на гандлёвай кропцы ў шэсць квадратных метраў, за афармленне сертыфікатаў неабходна заплаціць каля 60 мільёнаў рублёў. А ёсць яшчэ падаткі, заробак гандлярам, арэнда гандлёвай плошчы... Быць ІІІ-гандляром становіцца надзвычай дорага. З іншага

боку, ІІІ не згодныя страчваць свой статус, заробак і ісці на біржу працы. Бо яны разумеюць, што дзяржава, забраўшы ў іх працу, не здолее іх ані нармальна працаўладкаваць, ані заплаціць нармальную дапамогу па беспрацоўі.

Прадпрымальнікі кажуць, што яны не супраць сертыфікацыі. Яны не супраць таго, каб тавар у іх быў якасны. Яны самі не зацікаўленыя прадаваць няякасны тавар, бо тады пакупнік да іх не вернецца. Але ж тэхрэгламент не павінен забіваць прадпрымальніка.

Выйсце, вядома меркавання актывістаў прадпрымальніцкага руху, у тым, каб, па-першае, у краінах Мытнага саюза ўзаемна прызнаваліся сертыфікаты якасці, і, напрыклад, расійскі сертыфікат не трэба было б спраўджаваць

дадатковай экспертызай у Беларусі. Што тычыцца сертыфікацыі з «трэціх краін», то ІІІ згодныя з ёй, калі яна будзе праводзіцца ў выглядзе гігіенічнай экспертызы. І па-другое, каб сертыфікат аб адпаведнасці тэхрэгламенту Мытнага саюза павінны былі рабіць не прадпрымальнікі, а вытворцы прадукцыі. Сапраўды, прадпрымальнік жа не адказвае за якасць тавару, які не ён вырабляў?

ІІІ кажуць пра гэта з канца 2012 года, калі тэхрэгламент адзін раз ужо павінен быў быць уведзены. Тады ІІІшнікі дамагліся адтэрмінаваць у паўгады. Але за паўгады ўлада не зрабіла ані кроку ў вырашэнні гэтай праблемы. Жаданне паціснуць руку апошняму прадпрымальніку пераважае ўсе меркантильныя разлікі.

Пакуль што адзіны спадзеў у ІІІ на тое, што, па словах эканаміста Льва Марголіна, «цяжасць закона кампенсуеца ягоным слабым выкананнем». Што з 1 ліпеня ніхто сертыфікаты тэхрэгламенту правяраць не будзе. Бо адсутнасць тэхрэгламенту дазваляе трактаваць тавар як кантрафактны, канфіскоўваць яго і штрафваць прадпрымальнікаў на суму да 50 мільёнаў рублёў.

Але ў выніку дзяржава атрымае не штрафы, а дэфіцыт бюджэту. Па словах лідара прадпрымальніцкага руху Мінска Алеся Макаева, з 1 ліпеня ІІІ могуць «вымушана спыніць сваю дзейнасць без выплаты сродкаў у бюджэт». То бок, гэта будзе своеасаблівы страйк. Лідар прадпрымальніцкага грамадскага аб'яднання «Перспектыва» Анатоль Шумчанка таксама папярэджвае: ІІІ гатовыя сысці ў вымушаны адпачынак, а таксама спыніць выплату падаткаў.

6 чэрвеня, дарэчы, папярэджалны страйк ужо прайшоў у Віцебску: не працавалі восем рынкаў і гандлёвых цэнтраў. 1 ліпеня сітуацыя можа паўтарыцца па ўсёй краіне.

Але і Шумчанка, і Макаеў не выключаюць, што ў самым горшым выпадку, калі ўлада і пасля гэтага не адрэагуе на патрабаванні прадпрымальнікаў, не толькі магчымыя, а нават і верагодныя вулічныя пратэсты ІІІ. «У нас дастаткова сілаў, магчымасцяў і арганізаванасці, каб абараніць свае правы і інтарэсы», — заявіў Шумчанка.

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

НАВІНЫ РЭГІЁНАЎ

БРЭСТ: МЕРКАВАННІ ВЫБАРШЧЫКАЎ
НАКОНТ МАЛОГА ПАМЕЖНАГА РУХУ
ЗНОЎ ПРАІГНАРАВАННЯ

Дэпутат Палаты Прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Віктар Валюшыцкі даслаў адказаў брэсцкім актывістам кампаніі «Гавары Праўду!»

Прадстаўнікі грамадскасці ставілі перад дэпутатам пытанне, чаму народныя абраннікі праігнаравалі зварот грамадзян па пытанні малога памежнага руху, а менавіта — чаму гэтая праблема не была агучаная падчас штогадовага пасланя прэзідэнта РБ Аляксандра Лукашэнкі беларускаму народу ў красавіку 2013 года, а таксама чаму не былі данесеныя асноўныя найбольш вострыя і важныя пытанні да кіраўніка дзяржавы, з якімі грамадзяне звярталіся да дэпутатаў.

Віктар Валюшыцкі ў сваім лісце адзначыў, што зварот грамадзян па пытанні малога памежнага руху Польшчы і Беларусі не пакінуты без увагі і накіраваны ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь, які, згодна з Канстытуцыяй, упаўнаважаны вырашаць пытанні міждзяржаўнага ўрэгулявання, і ўзяты дэпутатамі на кантроль.

Народны абраннік звярнуў увагу, што зварот да прэзідэнта краіны немэтазгодны, бо па дадзенай тэме ім раней быў агучан адказ падчас прэс-канферэнцыі 15 красавіка 2013 карэспандэнту Польскага агенцтва друку (RAP) Малгажаце Выжкоўскай. Аляксандр Лукашэнка лічыць, што рэалізацыя малога прыгранічнага руху магчымая толькі пры нармалізацыі дружальных адносін паміж Беларуссю і Польшчай.

— Адказы на пытанні дадзены не па сутнасці, — падзяліўся меркаваннем актывіст кампаніі «Гавары Праўду!» Уладзімір Вуек. — Лічым, што меркаванні выбаршчыкаў былі чарговы раз праігнараваныя.

МАГІЛЁЎ: АЛЕГ АКСЁНАЎ СКАРДЗІЦЦА
НА ДЗЕЙНАСЦЬ КДБ У СУД

Алег Аксёнаў падаў скаргу на незаконную дзейнасць упраўлення КДБ па Магілёўскай вобласці ў суд Ленінскага раёна Магілёва.

Праз суд актывіст аркамітэта партыі «Беларуская хрысціянская дэмакратыя» хоча адмяніць вынесенае яму папярэджанне КДБ, а таксама прызнаць незаконнай і неабгрунтаванай праведзеную з ім супрацоўнікам спецслужбы прафілактычную размову.

Таксама Алег Аксёнаў хоча абавязаць начальніка УКДБ па Магілёўскай вобласці прынесці яму пісьмовыя прабачэнні, а супрацоўніка УКДБ Махунова — вусныя за іх незаконныя дзеянні.

Нагадаем, 29 красавіка супрацоўнік КДБ Махуноў выклікаў па позве ў будынак КДБ Алега Аксёнава для прафілактычнай размовы. Падчас размовы Махуноў паведаміў, што актывісту вынесена папярэджанне нібыта за дзейнасць ад імя незарэгістраванай партыі — аркамітэта «Беларускай хрысціянскай дэмакратыі», а таксама за ўдзел у дзейнасці двух незарэгістраваных і вызначаным парадку арганізацыі — грамадзянскай кампаніі «За справядлівыя выбары-2012» і Магілёўскай рэгіянальнай кааліцыі дэмакратычных сіл.

У якасці доказаў супрацоўнік КДБ Махуноў прадставіў раздрукоўкі з незалежных сайтаў, дзе ўзгадваўся імя і прозвішча актывіста.

ШЧУЧЫН: 82-ГАДОВУЮ ПЕНСІЯНЕРКУ
БУДУЦЬ СУДЗІЦЬ ЗА КРЫЖ

Шчучынская міліцыя склала пратакол пра адміністрацыйнае правапарушэнне, якое нібыта здзейсніла пенсіянерка Вераніка Себасцьяновіч, сябра незарэгістраванага ўладамі Саюзу палякаў Беларусі.

82-гадовай жанчыне праз пошту быў высланы ліст з копіяй пратакола пра адміністрацыйнае правапарушэнне — правядзенне несанкцыянаванага мітыngu.

Себасцьяновіч у траўні была адной з удзельніц усталявання памятнага крыжа на хутары ў Рачкаўшчыне, што непадалёк Бакштаў (Шчучынскі раён) у памяць жаўнера Арміі Краёвай Анатоля Радзівоніка, які быў забіты супрацоўнікамі НКВС. Крыж усталяваўся на прыватнай тэрыторыі. Чаму менавіта пенсіянерка была прызначана арганізатаркай акцыі ўшанавання памяці, зразумець цяжка. Справа накіравана ў Шчучынскі раённы суд, і калі адбудзецца яе разгляд, пакуль невядома.

ЖЛОБІН: ПАЧАЎСЯ ПЕРАГЛЯД СПРАВЫ
СЯБРА «СПРАВЯДЛІВАГА СВЕТУ»

У Жлобінскім раённым судзе адбылося дваццаць другое па ліку судовае пасяджэнне па справе сябра партыі «Справядлівы свет» Яўгена Басарэўскага.

У якасці сведак у суд былі выкліканыя чыноўнікі са Жлобінскага раённага выканаўчага камітэта, а таксама раённага Савета дэпутатаў. Сведкі нічога новага не казалі суду — пасяджэнне, па сутнасці, стала звычайным працягам ужо амаль трохгадовай эпопеі. Суддзя Алена Ярмольчык зрабіла перапынак да 10 ліпеня.

«Не разумею, для чаго трэба выклікаць сведак па некалькі разоў і чуць адны і тыя ж паказанні кожны раз, — кажа Яўген Іванавіч. — Відавочна, што мая справа, якая пайшла па другім крузе, будзе расцягвацца да апошняга».

Нагадаем, 7 снежня 2012 года суддзя Жлобінскага раённага суда Іна Шаршнёва прызначыла Яўгена Басарэўскаму пакаранне ў выглядзе трох гадоў пазбаўлення волі з адтэрміноўкай на два гады, ягонай былой калезе Валянціне Касцюкевіч — чатырох гадоў абмежавання волі без накіравання ў папраўчую ўстанову з частковым скасаваннем тэрміну на 1 год. Яны абвінавачваюцца ў злоўжыванне ўладай або службовымі паўнамоцтвамі. Абодва абскардзілі прысуд у Гомельскім абласным судзе, які накіраваў справы на паўторны разгляд.

Па інфармацыі spring96.org

КРУГЛЫ СТОЛ

БЕЛАРУСКАЕ ВОЙСКА:
БАЯЗДОЛЬНАСЦЬ НА НУЛІ

Сяргей ПУЛЬША

У новым офісе кампаніі «Гавары праўду!» у Мінску прайшоў першы тэматычны «круглы стол»

у межах кампаніі «Народны рэфэрэндум». Згодна з канцэптам, менавіта насельніцтва павінна выпрацаваць тыя пытанні, якія мусяць быць пастаўленыя на ўсенародны разгляд.

Гэтым разам пытанні паспрабавалі выпрацаваць не палітычныя актывісты, а вайскоўцы. Лідар «Гавары праўду!» Уладзімір Някляеў патлумачыў гэта тым, што армія ёсць найважнейшай часткай беларускага грамадства, і ўвогуле «народ і армія — адзіныя».

Але перш маёр запаса Сяргей Вазняк, які быў вядоўцам дыскусіі, прапанаваў абмеркаваць праблемы беларускага войска. «Я размаўляў са сваімі паплечнікамі, якія засталіся ў войску. З гэтых размоваў я бачу, што беларускае войска не гатовое да сучаснай вайны. Сучасная, высокатэхналагічная ці высокадакладная вайна прад'яўляе зусім іншыя патрабаванні да салдата. Да гэтага мы не гатовыя», — адзначыў ён.

Але, як высветлілася, беларуская армія, па меркаванні некаторых ваенных, не гатовая не тое да высокатэхналагічнай вайны — не гатовая да вайны ўвогуле. Найперш, яна не гатовая да яе маральна-псіхалагічна.

Палкоўнік Мікалай Петрушэнка вельмі каротка зрабіў аналіз

ваенна-палітычнай сітуацыі ў свеце. На ягоную думку, ваенная небяспека для Беларусі існуе. Наколькі яна верагодная і з якога «тэатру ваенных дзеянняў» небяспека вызначыцца, зараз цяжка сказаць, але выключачь такое развіццё падзеяў нельга.

У гэтым рэчышчы галоўным становіцца пытанне аб «унутраных сацыяльна-палітычных фактарах, якія не спрыяюць аднанню нацыі і народа, дзяржавы і грамадства». Таму, як заявіў Петрушэнка, Беларусь з'яўляецца вельмі слабай у ваенным плане.

Няўжо палітыка так уплывае на войска? «У Мінску завяршыўся вясновы прызыў у войска. Прызвана ў войска тысяча навабранцаў. У той жа час да крымінальнай і адміністрацыйнай адказнасці за ўхіленне ад вайскавай службы прыцягваецца 250 чалавек. Выснова: вайны яшчэ няма, а ўжо кожны чацвёрты патэнцыйны салдат — дзерцір», — сказаў Петрушэнка.

«Абароназдольнасць краіны ніякая. Падцягваць сюды расійскую вайсковую базу і ставіць на дзяжурства комплексы С-300 і С-400 — я б нават паўмерамі гэта не назваў. Здаваць жа ў выніку самастойнасць дзяржавы такім чынам, — гэта я лічу здрадай радзіме», — заявіў палкоўнік асобага аддзела Анатоля Юрэвіч.

Нізкі маральны дух пануе не толькі сярод навабранцаў, але і сярод кадравых афіцэраў, распавёў капітан Аляксея Кавалец. Ён не пагадзіўся з тым, што нас хтосьці збіраецца захопліваць, таму што і без усялякіх войскаў у нас працягваецца інкарпарацыя ў Расійскую Федэрацыю. З-за гэтага беларускія вайскоўцы проста разгубленыя. «Па-першае, невядома ў сувязі з гэтым, хто патэнцыйныя

калабарацыяністы. Гэта апазіцыя — «пятая калона», ці гэта ўлада — «пятая калона». Невядома, каго расстрэльваць у выпадку чаго», — сказаў Кавалец.

Генерал Валер Фралоў адзначыў, што крытычны стан беларускай эканомікі адбіваецца на войска. «Паліякі закупілі 128 танкаў «Леопард», яшчэ 128 планууюць закупаць. Прынята рашэнне стварыць нацыянальную сістэму супрацьракетнай абароны. Польскі Сейм на 10 гадоў прыняў бюджэт для войска — 45 мільярд даляраў, тры поўных бюджэты Беларусі. А ў нас лішніх грошаў няма», — кажа Фралоў.

Такім чынам, праблема беларускага войска палітычна наўпрост у палітычнай сферы. Нізкі ўзровень вайскавай гатоўнасці забяспечваецца нестабільнай геапалітычнай сітуацыяй — мы ўвесь час гайдаем на геапалітычных арэлях ад Расіі да Еўрасаюза, нікому канчаткова не аддаючы перавагу. Адсутнасць палітычных свабодаў, адсутнасць магчымасці самарэалізацыі ў Беларусі прыводзяць да таго, што моладзь не толькі з'язджае з краіны, але і не жадае яе абараняць.

Карацей, мадэрнізацыі патрабуе не войска, а краіна ў цэлым. Таму афіцэры вырашылі проста адкласці далей вайскавае пытанне на рэфэрэндуме і абмяркоўвалі агульнанацыянальныя прапановы: напрыклад, магчымасць пастаноўкі пытання пра скасаванне вынікаў рэфэрэндуму 2004 года, які дазваляе Лукашэнку балатавацца ў прэзідэнты колькі заўгодна разоў. Абмяркоўваліся пытанні рэформы эканомікі і палітычнай сферы.

Гэта слухана, бо армія павінна, найперш, абараняць народ. Таму і ўзялася за народныя пытанні.

ДАСЛЕДАВАННЕ

ТБМ ЗБІРАЕ ЎЗОРЫ ПОЧЫРКАЎ

Марат ГАРАВЫ

Таварыства беларускай мовы дапамагае прадстаўніку французскай навукова-вытворчай кампаніі Vision Objects SA Ліліяну Савану збіраць узоры почыркаў жыхароў Беларусі.

На працягу 11 чэрвеня ў сталічную сядзібу ТБМ прыходзілі актывісты грамадскага аб'яднання розных узростаў і лічбавай аскадай з будаванай відэакамерай вытворчасці шведскай кампаніі Anoto Group АВ запаўнялі па-беларуску адмысловыя індывідуальныя анкеты з літарамі, лічбамі, знакамі, словамі і сказами. Пры гэтым відэакамера фіксуе ў сваёй памяці ўсе рухі рукі, дзеля далейшай апрацоўкі сабраных узораў почыркаў і іх распазнавання французскімі спецыялістамі.

Гэты адукацыйны праект, запачаткаваны нямецкім навукоўцам Штэфанам Кнэрам у 1998 годзе,

накіраваны на інтэграцыю розных моваў свету, у тым ліку і беларускай, у праграмы для мабільных электронных прыладаў, якія распазнаюць почырк. Такія праграмы дазваляюць эканоміць час: не набіраць на клавіятуры тэксты, а пісаць іх адмысловай аскадай ці нават пальцам на экране мабільнай прылады — планшэта, смартфона, навігатора. Пры гэтым напісанае аўтаматычна трансфармуецца ў стандартны электронны тэкст, які ў далейшым можна раздрукаваць і памножыць. Такі падыход падобны да праграмы распазнавання голасу, толькі замест яго выкарыстоўваецца почырк чалавека.

Як адзначыў Ліліян Саван, спецыялісты кампаніі працуюць з носьбітамі розных моваў свету і іх дыялектаў, каб інтэграваць іх у праграмы для мабільных прыладаў. Зараз Саван кіруе праектам, які займаецца рэдкімі мовамі, у тым ліку беларускай, армянскай, грузінскай і мангольскай. «Я ведаю, што ў Беларусі ў мабільных прыладах выкарыстоўваюцца руская і англійская мовы. Верагодней за ўсё, гэта адбываецца

таму, што беларуская мова проста не інтэграваная ў праграмы для мабільных прыладаў», — сказаў французскі спецыяліст.

Ён плануе за тры дні сабраць не менш за 200 запоўненых анкет, каб мець дастатковую колькасць узораў почыркаў беларусаў дзеля далейшай інтэграцыі беларускай мовы ў праграмы для распазнавання почырку.

Акрамя таго, кампанія Vision Objects працуе над распазнаваннем аб'ектаў.

На думку старшыні ТБМ Алега Трусава, праца французскіх спецыялістаў дазволіць захаваць у электронным выглядзе і перадаць нашчадкам узоры рукапіснага пісьма, што вельмі важна, бо «і мовы знікаюць, і людзі цяпер усё менш ад рукі пішуць, усё больш на кампутары».

А намесніца старшыні ТБМ Алена Анісім лічыць, што дзякуючы французскаму праекту беларуская мова будзе не толькі знаходзіцца ў базе дадзеных еўрапейскіх моваў, але і знойдзе выкарыстанне ў сучасных лічбавых тэхналогіях.

ТВДНЁВЫ АГЛЯД

АЛЮЗІІ
НА АДПАЧЫНАК

Сяргей САЛАЎЕЎ

Адпачываць трэба не толькі грамадзянам, але і кіраўнікам краіны. Зараз, калі верыць навінам за апошні тыдзень, для гэтага створаны альбо ствараюцца ўсе ўмовы. Варта толькі мець магчымасць гэтымі ўмовамі скарыстацца.

Аляксандр Лукашэнка ў апошні час шчыра працаваў. Ён некалькі разоў даваў выспыткі для разгону ўраду і асобным міністэрствам. Бачыць перад сабой кожны дзень адны і тыя ж твары, але мець з імі размову на розныя тэмы, ды яшчэ і пераконвацца, што з першага разу цябе не зразумелі, — пагадзіцеся, нялёгкае задача. Таму ён мае поўнае права на адпачынак і станоўчыя эмоцыі. І ён-такі іх атрымае.

Як паведаміў украінскім тэлеканалам намеснік кіраўніка МЗС Беларусі Аляксандр Міхневіч, Лукашэнка прыедзе да Віктара Януковіча з афіцыйным візітам 18 чэрвеня. «Афіцыйна яны не сустракаліся каля трох гадоў, хоць неафіцыйныя сустрэчы адбываліся рэгулярна. Назапасілася шмат бягучых станючых пытанняў», — запэўніў Міхневіч украінскіх тэлеглядцаў.

«Станоўчае пытанне» — гэта новае слова ў беларускай дыпламатыі. Здаецца мне, што такім можа быць толькі пытанне: «Ты мяне паважаеш, так?». Але Міхневіч потым расшыфраваў: «Мы не проста прадаём і купляем, мы ствараем сумесныя прадпрыемствы. Мы актыўна запрашаем украінскі бізнэс у Беларусь — у фармацэўтыку, у энергетыку... Вось на гэтыя тэмы, якія маюць перашкоды на гэтым шляху, пагавораць прэзідэнт, каб іх ліквідаваць», — сказаў Міхневіч.

Канешне, мы актыўна запрашаем украінскі бізнэс у «сінявокую». Каб у гэтым ніхто не меў сумневаў, напярэдадні візіту прэзідэнта беларускія ўлады прызналіся, што блакавалі імпорт кандытарскіх вырабаў у краіну — не толькі з боку Украіны, але і з іншых краін. Нібыта, знакамтыя цукеркі «Рашэн» і розныя «марсы» і «снікерсы» — дрэннай якасці.

«У сувязі з паступаючымі сігналамі пра не вельмі якасную прадукцыю быў

пашыраны кантроль на нашай мяжы, што прыводзіла часам да затрымак паставак кандытарскіх вырабаў. Затрымакі былі практычна на ўсім перыметры Беларусі. Гэта было і з Расіяй, і з іншымі краінамі», — заявіў у Кіеве той жа Міхневіч.

Па яго словах, прэтэнзіі па якасці ўзніклі з-за адсутнасці ў Беларусі і краінах-пастаўшчыкоў адзіных тэхнічных рэгламентаў. «Вось калі б мы ў СНД вырашылі гэтае пытанне, то праблем гэтых не ўзнікала б», — марыць Міхневіч.

Адзінае, пра што Міхневіч не сказаў: адкуль паступіў сігнал пра не вельмі якасную прадукцыю. Калі гэта ведае Міхневіч, то, пэўна, гэты сігнал дайшоў аж да МЗС. Такія моцныя сігналы ў нас падае толькі Адміністрацыя прэзідэнта. Тым больш, што свае шакаладкі няма куды падзець пасля таго, як былі нацыяналізаваныя «Спартак» і «Камунарка». Замежныя рынкі пасля нацыяналізацыі мы страцілі, а свае, беларусы, нягоднікі, купляюць «Рашэн».

Парадавала адпускі і чыгунка. Зараз у чэргах па білеты на поўдзень душыцца, канешне, давядзецца, але крыху меней. Згодна паведамленню БелЖД, у Мінску арганізавана работа 45 білетных касаў. Гэта на 9 касаў больш, чым працавала ў летні сезон мінулага года. Адкрыты дадатковыя касы на прыпыначным пункце Інстытут культуры, у зале падвышанай камфортнасці «Клуб СВ» на чыгуначным вакзале, на вул. Варанянскага, 6, а таксама пяць дадатковых касаў на вул. Бабруйскай, 4.

Толькі не паведамляецца, колькі касаў было зачынена напярэдадні лета. Прынамсі, на праспекце Незалежнасці касы зніклі дакладна.

Акрамя таго, Беларуская чыгунка развівае сучасныя тэхналогіі продажу праязных дакументаў і заклікае пасажыраў больш актыўна карыстацца магчымасцю набыцця білетаў праз інтэрнэт і плацёжна-даведачныя тэрміналы самаабслугоўвання, устаноўленыя на вакзалах у Мінску і Віцебску.

Але ў жаданні адпачыць нармальна і падаль ад радзімы нашым суграмадзянам не перашкода не тое што чарга ў касе, а нават тэракты і канфлікты. Прыкладам, асацыяцыя ўладароў гатэляў Турцыі б'е трывогу: з-за неспакойнай абстаноўкі ў краіне турысты сталі адмаўляцца ад броні нумароў у гатэлях. Толькі ў Стамбуле працэнт па

адмовах даходзіць да 70. Існуе небяспека, што і ў курортных гарадах можа скласціся такая ж сітуацыя. Канешне, звязана ўсё гэта з масавымі пратэстамі ў Турцыі. Сутыкненні рознага кшталту дэманстрантаў з паліцыяй у буйных гарадах Турцыі працягваюцца.

Але што нашым? Нашы ўжо перажылі пуч 1991-га, некаторыя — расстрэл Белага дому ў Маскве з пушак 1993-га, масавыя пратэсты супраць палітыкі ўлады 1996–1998 у Мінску, а ўжо колькі было «плошчаў» ды «маўклівых акцый!» Таму пратэсты ў Турцыі, па назіранні буйнейшых тураператараў — для беларусаў дзіцячы лепет. Беларускія турысты без асцярогі ляцяць на турэцкія пляжы, а калі адмовы ёсць, то гэтыя выпадкі адзінаковыя.

«Попыт на пуцёўкі ў Турцыі цяпер зменшыўся. Але гэта звязана з тым, што ў гэтым годзе людзі вельмі рана вызначыліся са сваімі адпачынкамі. Заяўкі на летні адпачынак сталі паступаць яшчэ ў студзені-лютым. Звычайна паўза па продажах надыходзіць у канцы ліпеня. Але ў гэтым годзе ўсё здарылася раней. Зараз турыстам хочацца купіць пуцёўку танней і лепей, а ўсё лепшае ўжо раскуплена падчас ранняга браніравання», — распавяла «Камсамольскай праўдзе» ў адной з буйных мінскіх турыстычных кампаній.

Дарэчы, у фірме таксама паведамілі, што праводзяць дадатковы інструктаж турыстаў у сувязі з падзеямі ў Турцыі. Але гэты інструктаж зводзіцца да падпісання адной паперы. «Выйшла дадатковая інструкцыя Мінспорту і турызму. Мы знаёмім з ёй турыстаў, а яны яе падпісваюць. Там гаворыцца, напрыклад, пра тое, што зараз не рэкамендуецца ездзіць на экскурсію ў Стамбул і самастойна наведваць буйныя гарады. Але гэтая інструкцыя носіць рэкамендацыйны характар», — кажуць у кампаніі.

Сапраўды, калі мы бачылі на вуліцах танкі, ці спалохаемся мы вадамітаў?

А хто паспрабуе нас зачліць, атрымае па шапцы, нягледзячы на ўсю беларускую «талерантнасць» і «пам'яркоўнасць». Беларусь у 2013 годзе заняла 96-е месца з 162 у рэйтынг Глобальнага індэкса міралюбнасці, апублікаваным Інстытутам эканомікі і міру (IEP). У 2012 годзе краіна займала 109-е месца. Так што мы, канешне, сталі больш міралюбнымі, але ў выпадку чаго — хату спалім.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

АЛЯКСАНДР СУРЫКАЎ

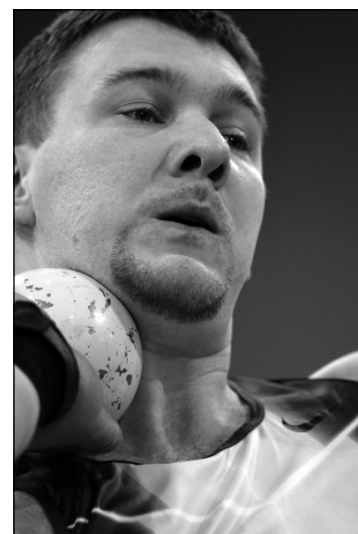
Амбасадар Расіі ў Беларусі Аляксандр Сурыкаў, як заўсёды, гранічна шчыры з прэсай. Да таго, што яго пасаду трэба проста перайменаваць у «рупар Крамля», — як Сурыкаў кажа, так звычайна і здараецца.

У Сурыкава на тыдні было дзве навіны: добрая і дрэнная. Дрэнная навіна: ён у чарговы раз пацвердзіў пазіцыю Расіі аб

прадастаўленні крэдытаў толькі сумесным прадпрыемствам. «А вось проста: «Дайце нам на мадэрнізацыю», каб, умоўна, беларуская фабрыка была больш канкурэнтнай у параўнанні з расійскай — хто ж дае грошы на вырошчванне канкурэнтаў?» — сказаў Сурыкаў.

У сувязі з гэтым ён выказаў надзею, што восенню будуць падпісаныя дакументы па стварэнні холдынгу «Расбелаўта» на базе МАЗа і КАМАЗа з парытэтным удзелам бакоў. Ён удакладніў, што на першым этапе размова ідзе аб стварэнні канкурэнтнай вытворчасці, а не аб абмене або продажы актываў.

Добрая ж навіна ў тым, што Расія можа ўлічыць пажаданні беларускага боку і паставіць Беларусі ў 3-м квартале 5,75 мільёна тон нафты, зыходзячы з гадавога балансу ў 23 мільёны тон. «Паколькі зараз асаблівых выклікаў на нафтавым рынку няма, дэфіцыту ці яшчэ чагосьці, рашэнне будзе на карысць беларускага боку», — не выключыў пасол РФ у Мінску.

АНДРЭЙ МІХНЕВІЧ

Беларускі штурхальнік ядра Андрэй Міхневіч дыскваліфікаваны пажыццёва за ўжыванне забароненага прэпаратаў. Так вырашыла Дысцыплінарная камісія Нацыянальнага антыдопінгавага агенцтва.

Як паведаміў галоўны трэнер зборнай Беларусі па лёгкай атлетыцы Аляксандр Тршчыла, рашэнне аб дыскваліфікацыі Міхневіча пажыццёва было прынята яшчэ 20 мая па факце паўторнага парушэння Міхневічам антыдопінгавых правілаў. Упершыню Міхневіч папаўся на допінгу ў 2001 годзе, і быў пакараны двухгадовай дыскваліфікацыяй. Як вядома, па новых правілах допінг-пробы прызёраў, узятыя на топ-турнірах, захоўваюцца на працягу 8 гадоў і могуць быць пераправераныя з прымяненнем новых метадык. Менавіта такая працэдура стала для Андрэя фатальнай. У яго пробе, узятай на чэмпіянаце свету 2005 года ў Хельсінкі, выяўлены забаронены прэпарат. Паколькі парушэнне паўторнае, у адпаведнасці з антыдопінгавымі правіламі прынята рашэнне аб пажыццёвым адлучэнні Міхневіча ад вялікага спорту. Аднак рашэнне НАДА яшчэ павінна быць зацверджана Міжнароднай федэрацыяй лёгкай атлетыкі.

Сам Міхневіч — чэмпіён свету 2003 і бронзавы прызёр Алімпійскіх гульняў 2008 года ў Пекіне сцвярджае, што ніякіх проб на допінг-кантроль падчас ЧС-2005 у Хельсінкі папросту не здаваў. А яго просьба аб адкрыцці пробы з правядзеннем тэсту ДНК была папросту праігнараваная.

КІРЫЛ РУДЫ

Кірыл Руды, былы намеснік гендырэктара беларуска-кітайскага прадпрыемства «Бел Хаувэй Техноладжы», раптам стаў памочнікам прэзідэнта па эканоміцы. На гэтую пасаду ён прызначаны 10 чэрвеня.

Што здзіўляе — гэта тое, што ў камандзе Лукашэнкі з'явіўся малады эканаміст, спецыяліст і рыначнік. Пэўна, ён будзе адзіным прафесіяналам у камандзе. Да яго гэтую пасаду займалі адыёзны Сяргей Ткачоў, які сшыоў у «Амакадор», і пенсіянер Пятро Пракаповіч, які зараз віцэ-прэм'ер.

Рудому — 35 гадоў. Нягледзячы на маладосць, ён ужо зрабіў выдатную навуковую кар'еру. Кандыдатам навук стаў ужо ў 23 гады, а доктарам — у 33. Навуковыя зацікаўленасці Рудогі — фінансы, крэдыты, фінансавыя крызісы. Аўтар некалькіх навуковых дапаможнікаў.

Кірыл Руды быў стыпендыятам праграмы Фулбрайта, якая фінансуецца ўрадам ЗША, і накіравана на правядзенне навукова-даследчай работы ў адным з універсітэтаў Амерыкі. На працягу чатырох месяцаў стажыраваўся ў Чыкага і працаваў там над «планам фінансавай стабілізацыі краін СНД».

Некалькі апошніх гадоў Кірыл Руды працаваў эканамічным дарадцам у пасольстве Беларусі ў Кітаі.

Вядома, што менавіта ён вёў перамовы з кітайскім Дзяржбанкам аб супрацоўніцтве з Беларуссю.

Паболей бы Лукашэнка такіх памочнікаў. Галоўнае, каб яго не затапалі ўсялякія пенсіянеры.

ПАЛІТЫКА

▶ ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ЛУКАШЭНКА РЫХТУЕ АДСТАЎКУ ЁРАДА?

Сяргей ПУЛЬША

Апошнім часам беларускі ўрад традыцыйна трапляе пад раздачу. Не паспелі міністры адысці ад разносу, які ўчыніў ім Рыгоравіч з нагоды дрэннай працы будаўнічай галіны, як апынуліся вінаватымі ў зніжэнні экспарту і складскіх запасах.

Спачатку кіраўнік дзяржавы выказаў непаразуменне спробамі ўрада зваліць зніжэнне экспарту на ўступленне Расіі ў сусветную гандлёвую арганізацыю. Заўважыўшы, што ў нас экспарт у Расію і Еўрасаюз «50 на 50», Лукашэнка сказаў: «Еўрасаюз сёння займае тую ж удзельную вагу па экспарце, што і Расія. Ну што, Еўрасаюз учора ўступіў у СГА? Мы туды прадавалі прадукцыю столькі, колькі і ў Расію, канкурыруючы. Вось і ўсе вашы фактары і спасылкі на СГА расійскае», — заявіў Лукашэнка.

Не трэба быць сямі пядзяў, каб разумець, што такі аргумент не вытрымлівае аніякай крытыкі. Наш экспарт у Еўропу — нафтапрадукты і калійныя ўгнаенні. Беларускія тэлевізары і лядоўні Еўропа ніколі не набывала і на-

бываць не будзе. А вось экспарт у Расію — таварны: сельгастэхніка, трактары, лядоўні, тэлевізары, прадукты. І менавіта гэта губляе расійскія рынкі — як следства ўступлення Расіі ў СГА. Параўноўваць у гэтым плане Еўропу і Расію — блытаць цёплае і мяккае.

Тым не менш, Лукашэнка аддаў загад: разгрузіць склады да канца года і выйсці на нарматывы па экспарце. «Мы пачулі галоўнае: першы этап

— верасень. Вы сказалі: за лета дынаміка будзе значная, трэці квартал — вы практычна ўжо бачна знізіце складскія запасы з вяртаннем грошай у краіну, калі гэта па экспарце, і на 1 студзеня 2014 года выйдзеце на нарматывы. Пад асаблівы кантроль падобнае аб'яцанне. Усе даручэнні павінны быць персаніфікаваныя. Напрыклад, Мясніковіч адказвае за разгрузку складу МАЗа, Якабсон — за тое, Сямашка — за гэта,

і так далей. Не забудзьце пры гэтым МЗС», — даў даручэнне Лукашэнка.

Гэтая задача для беларускага ўрада амаль невыканальная. Пачнём з таго, што мы ніколі, здаецца, не выходзілі на запланаваныя лічбы па экспарце тавараў, без уліку нафтапрадуктаў і розных растваральнікаў-распушчальнікаў. Да таго ж даваць такія даручэнні напачатку лета — мёртвага сезону, гэта значыць альбо не разумець сітуацыі, альбо свядома

Наш экспарт у Еўропу — нафтапрадукты і калійныя ўгнаенні. Тэлевізары і лядоўні Еўропа ніколі не набывала і набываць не будзе

правакаваць людзей на невыкананне абавязальніцтваў.

У прынцыпе, пра тое, што гэты ўрад — урад смертнікаў, і доўга не працягне, размовы хадзілі ўжо даўно. Але каго Лукашэнка знойдзе замест сённяшніх міністраў?

Усе аналітыкі адзначаюць, што ў яго вельмі кароткая лава запасных. Ён не можа знайсці кампетэнтных кадры, і таму «тасуе» старыя. Узяць хаця б прызначаных 10 чэрвеня памоч-

нікаў прэзідэнта — назіральнікаў за абласцям. Дзмітрый Гобараў, які быў прызначаны наглядчыкам за Брэсцкай вобласцю, раней працаваў старшынёй Магілёўскага райвыканкаму. Уладзімір Даманеўскі стаў наглядчыкам па Гродзенскай вобласці з пасады старшыні Слуцкага райвыканкаму.

Кіраўнік Беларусі падкрэсліў, што такія прызначэнні людзей, «якія не знаёмыя блізка з працай гэтых рэгіёнаў», зробленыя з мэтай, «каб не было кругавой парукі, каб інспектар ніяк не быў звязаны з кіраўніцтвам вобласці». Але ці будзе эфектыўным праца чалавека, які не знаёмы з «полем дзейнасці»?

У прынцыпе, з усімі праблемамі Лукашэнка застаецца сам-насам. Гэта праблема ўсіх аўтарытарных лідараў. Пучін нека заявіў таксама, што ён самы вялікі дэмакрат, і яму «пасля смерці Махатмы Гандзі і паразмаўляць няма з кім». Тое ж самае ў Аляксандра Рыгоравіча. Новых людзей з новым разуменнем сітуацыі ў яго няма. Інакш бы ён не даручаў Мясніковічу разгрузаць склады МАЗа, а патрабаваў бы стварэння моцных інтэрнэт-крамаў беларускай прадукцыі.

Таму новы ўрад, хутчэй за ўсё, будзе складацца са старых чыноўнікаў. І Лукашэнка зноў не будзе з кім паразмаўляць.

▶ САЦЫЯЛОГІЯ

НЕВЯДОМАСЦЬ ПЕРАМАГАЕ ЛУКАШЭНКУ

Андрэй РАСІНСКІ

Пра апытанкі, дзе расстаўляюцца рэйтынгі беларускім палітыкам, неаднойчы пісалі. «Новы час» узгадваў, што, згодна з веснавымі дадзенымі НІСЭПД, электаральная столь кіраўніка дзяржавы — 33 адсоткі; ягонія канкурэнты збіраюць да 5%. Сітуацыя выглядае застойнай; грамадства сабе на розуме.

Але калі ўважлівей прасачыць за зменамі настрояў, то прышла абяцае ўладатрымальнікам суцэльную невядомасць.

Зірнем на графік: «Калі б заўтра адбыліся выбары прэзідэнта Беларусі, за каго б Вы прагаласавалі?»

Вылучаюцца два яўныя пікі. Папулярнасць Лукашэнка сцягае максімуму ў 2006 і 2010 гадах. Гэта часы прэзідэнцкіх выбараў. Але калі «горка» 2006 года заспакоеная, нетаропка і пакуль упэўненая, то 2010 — хударлявы ды істэрычны надрыў. Папулярнасць — мітусліва накачаная прапагандай і раздачай грошай — падскоквае на кароткі тэрмін, каб надалей абваліцца.

Мала таго, вышлескі прэзідэнцкай папулярнасці непахісна змяншаюцца. Гэта становіцца асабліва

заўважным, калі далучыць да разгляду выбары 2001 і 1994 года. Возьмем — з апорай на скалькыляваныя вынікі НІСЭПД — наймагчымым максімум за 2001 год пад 60%. У 1994 годзе Лукашэнка ўзяў 80%. Вынікі кладуцца на прамую, што коціцца пад адхон. Калі так пойдзе і надалей, то ў 2015 годзе

ўзровень падтрымкі аніяк не дасягне 50% (малонак «Максімальны адсотак галасоў, аддадзеных за Лукашэнка на выбарах»).

Пасля крызіснага абвалу ад 2011 года рэй вядзе невядомае. Людзі не ведаюць, за каго хацелі б галасаваць, а персана, што саліруе на палітычнай сцэне, ужо і бліз-

ка не выклікае захаплення. Падобная дынаміка назіралася ў 2009 годзе, але невядомасць не была настолькі магутнай і імпатнай, а давер да кіраўніка настолькі слабым. Акрамя таго, ранейшая невядомасць суправаджалася суцэльнай стратай падтрымкі хоць нейкіх палітычных апанентаў. Сёння цікаваць да іх на ўзроўні колішняй прэзідэнцкай кампаніі. І не выглядае, што цікаваць гэтая слабее. На піку эканамічнага крызісу агульная прага «іншых палітыкаў» пераўзыхла галасаванку за першага прэзідэнта, а ў верасні 2012 года жаданне ўбачыць у прэзідэнцкім фатэлі нейкага новага названага чалавека дасягнула траціны галасоў.

Грамадства, праўда, пакуль не ведае, каму дакладна аддаць свой выбар. У прэтэндэнтаў галасоў вобмаль — але імёнаў шмат. Гра-

мадства чакае, на каго зірнуць, не знаходзіць — шукае зноў.

Адразу пасля выбараў 2001 года ў Лукашэнка таксама былі кепскія справы з рэйтынгам. Але сённяшнія ваганні маюць яшчэ адзін чыннік. Людзі, што займаюцца тэорыяй катастроф, добра ведаюць такую карціну: незадоўга да абвалу сістэмы ваганні ідуць уросхіст, усё дрыгаецца і матляецца, раўнавага не наступае.

Нават такі падазроны паказчык, як «Іншыя адказы» на графіку, стабільна мёртвы ў ціпшэйшыя часы, пачаў падаваць голас: нейкія гарбы, хвасты — штосьці ідзе не так.

Выглядае, што адміністрацыйная сістэма, збудаваная першым прэзідэнтам краіны, дайшла да мяжы.

Прышла абяцае ёй невядомасць. А грамадству дае надзею.

КАЛІ Б ЗАЎТРА АДБЫЛІСЯ ВЫБАРЫ ПРЭЗІДЭНТА БЕЛАРУСІ, ЗА КАГО Б ВЫ ПРАГАЛАСАВАЛІ?

Дата	Лукашэнка	Іншы палітык	Цяжка адказаць	Іншыя адказы
15.05.2005	41,7	15,9	33,8	8,6
15.09.2005	47,3	20,4	28,8	3,5
15.12.2005	51,2	17,7	26,1	5
15.02.2006	57,6	26	14,2	2,2
15.04.2006	60,3	24,3	12,5	2,9
15.08.2006	54,9	18,7	22,7	3,7
15.11.2006	49,7	19,3	28	3
15.01.2007	50,9	19,4	23,6	6,1
15.09.2007	44,9	19,7	29,5	5,9
15.09.2008	42,5	14,6	38,3	4,6
15.03.2009	39,2	11,5	44	5,3
15.06.2009	40,9	10,1	41,9	7,1
15.09.2009	39,4	9,5	44,7	6,4
15.12.2009	42,5	9,8	42,5	5,2
15.03.2010	42,7	14,2	38,1	5
15.09.2010	39	23,8	32	5,2
15.10.2010	44	17,3	33,9	4,8
15.12.2010	53	18	23,6	5,4
15.03.2011	42,9	23,3	25,1	8,7
15.06.2011	29,3	24	33,1	13,6
15.09.2011	20,5	25,1	42,6	11,8
15.12.2011	24,9	22,1	44,3	8,7
15.03.2012	34,5	22,1	35,9	7,5
15.06.2012	29,7	20,5	38,8	11,0
15.09.2012	31,6	30,3	32,8	5,3
15.12.2012	31,5	20,2	41,4	6,9
15.03.2013	33,4	21,0	37,6	8,0

▶ ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА

«ШПІЁНСКІ РАМАН» АНДРЭЯ ГАЙДУКОВА

Сяргей ПУЛЬША

Суд над абвінавачаным у шпіянажы Андрэем Гайдуковым, які распачаўся ў сераду ў Віцебскім абласным судзе, праходзіць у закрытым рэжыме. Такое рашэнне прыняла ўлада, нягледзячы на патрабаванні праваабаронцаў і сваякоў Андрэя. Таму мы шмат не даведаемся пра гэтую вельмі цікавую справу, якая нагадвае па стылі шпіёнскі дэтэктыў. Адзінае, чаго ў ім не хапае, — гэта «рамантычнай лініі», а так таямніц і загадак вельмі багата. Нават занадта багата.

Ху із містэр Гайдукоў?

Дваццацідвухгадовы (на момант затрымання) слесар па кантрольна-вымяральных прыборах наваполацкага прадпрыемства «Нафтан» Андрэй Гайдукоў быў затрыманы 8 верасня 2012 года. Пра ягонае затрыманне грамадскасць даведалася дзякуючы ягонаму сябру Іллі Багданаву. На бяду КДБ, Багданаў апынуўся хоць не актыўным, але прыхільнікам аргкамітэту на стварэнні партыі «Беларуская хрысціянская дэмакратыя». КДБ затрымліваў для допыту і самога Багданаву, але ён падумаў, што допыт будзе звязаны з БХД, і пра сваё затрыманне і звязаны з ім акалічнасці паведаміў абласной каардынатарцы аргкамітэту БХД па Віцебску Таццяне Севярынец. Менавіта Таццяна Севярынец паведаміла прэсе, што ў Віцебску знайшоўся «шпіён».

Паколькі інфармацыя ішла ад спадарыні Севярынец, першапачаткова прэса запісала Гайдукова ў актывісты БХД, што адразу надало справе «палітычнасць». Аднак аказалася, што Гайдукоў у БХД не прысутнічаў, але быў адным са стваральнікаў іншай арганізацыі — Саюза маладых інтэлектуалаў (СМІ). Неўзабаве СМІ павінен быў падаць дакументы на рэгістрацыю ў Мінюст, і менавіта Гайдукоў рыхтаваў гэтыя дакументы. Пакуль усе варушыліся, высвятляючы «палітычнасць» СМІ, грамадзянская кампанія «Еўрапейская Беларусь» выступіла з заявай, у якой затрыманне Гайдукова звязвалася з распаўсюдам газеты «Хартыя'97».

Таксама хадзіла версія, што Гайдукоў затрыманы за супрацоўніцтва з заходнімі спецслужбамі, і ледзьве не ЦРУ. Але гэтаму паспрыялі жарты саміх падазраваных-сведкаў-ініцыятараў стварэння СМІ, бо, калі іх пытаўся, хто іх фінансуе і з кім яны супрацоўнічаюць, яны часцяком адказвалі, што іх «вядуць» ЦРУ і Масад. Вось і дажартаваліся.

Апошнім, як заўсёды, з тлума-чэннем выступіў КДБ. «Камітэтам дзяржаўнай бяспекі спынена супрацьпраўная дзейнасць гра-

мадзяніна Рэспублікі Беларусь Андрэя Гайдукова, які займаўся па заданні замежнай выведкі зборам і перадачай інфармацыі палітычнага і эканамічнага характару. Гэты грамадзянін затрыманы супрацоўнікамі КДБ ў момант закладкі тайніка з цікавымі замежнімі спецслужбы звесткамі. У дачыненні да Гайдукова распачата справа па ч. 1 арт. 356 Крымінальнага кодэкса (зрада дзяржаве ў форме правядзення агентурнай дзейнасці), праводзіцца комплекс аператыўна-вышукowych і следчых мерапрыемстваў, накіраваных на выяўленне іншых эпизодаў яго супрацьпраўнай дзейнасці», — заявіў начальнік Цэнтра інфармацыі і грамадскіх сувязяў КДБ Аляксандр Антановіч.

Гайдукоў быў змешчаны ў СІЗА, перавозіўся ці ў Мінск, ці назад, у Віцебск, з адваката была ўзятая падпіска аб неразгалосванні. На гэтым факты заканчваецца. Пачынаюцца версіі.

Праваабаронцы: пераслед палітычны

Некаторыя праваабарончыя арганізацыі і ініцыятывы «пакапаліся» ў справе і вызначылі, што палітыкі там даволі шмат. Папершае, Гайдукова неаднаразова выклікалі ў КДБ і раілі «кінуч дурное са СМІ». Па-другое, як распавёў сябра Гайдукова Яўген Канстанцінаў, падчас выбараў 2010 года Гайдукоў працаваў у камандзе кандыдата ў прэзідэнты Андрэя Саннікава. Пасля 19 снежня 2010 года Канстанцінаў і Гайдукоў займаліся арганізацыйнай салідарнасцю з палітвязнямі і актыўна ўдзельнічалі ў «маўклівых пратэстах» 2011 года. Але арганізацыю стваралі, падавалася, далёкую ад палітыкі — больш культурна-адукацыйную. Праўда, яна была звязаная кантактамі з расійскімі НДА, але кантакты не былі такімі ўжо шчыльнымі.

Праваабаронцы і эксперты задаюць пытанні, якія навідавоку. Без адказаў на іх з боку следства палітычная версія арышту Гайдукова выглядае цалкам грунтоўнай і асэнсаванай.

Першае: ці меў 22-гадовы слесар КВПіА доступ да дзяржаўных сакрэтаў? Відавочны адказ — не. «Нафтан» — саветца прадпрыемства, нягледзячы на мадэрнізацыю. Цяжка ўявіць, каб там была такая ўжо «дзяржаўная таямніца».

Другое: чаму ён перадаваў інфармацыю праз «закладку тайніка»? У век інтэрнэту гэта выглядае нейкім анахронізмам. Гайдукоў — чалавек дасведчаны, і для перадачы звестак мог бы скарыстацца не тое што электроннай поштай, а даслаць у любую краіну sms ці mms-паведамленне. «Тайніком» можна было б скарыстацца, перадаючы нешта больш матэрыяльнае, чым «весткі», але пра такое нічога не казалася.

Трэцяе: чаму КДБ не давяла спецаперацыю да лагічнага канца? То бок, не «ўзяло» падчас вымання «закладкі» самога шпіёна?

Чацвёртае: чаму не было дыпламатычнага скандалу? Звычайна пасля захопу шпіёна, пасол «нашпіёніўшай» краіны выклікаецца ў МЗС, дзе яму прад'яўляюць адпаведную ноту, а за гэтым выкрытыя шпегі пакідаюць краіну. З моманту затрымання Гайдукова ў нас нічога падобнага не назіралася.

Адсутнасць адказу на гэтыя пытанні і дазваляе казаць пра «палітычнасць» справы.

Гайдукоў — герой Расіі?

Больш цікавую і больш абгрунтаваную версію выказалі журналісты. Яна якраз адказвае на тры пытанні з чатырох, але, пры ўсім гэтым, не робіць Гайдукова шпіёнам. Бо ён збіраў (калі, канешне, увогуле збіраў) не сакрэтную інфармацыю.

Гайдукова затрымалі тады, калі беларускі «растваральна-разбаўляльны бізнэс» быў на піку сваёй актыўнасці. Пры тым Беларусь патрабавала ад Расіі больш нафты для перапрацоўкі. Мы разлічвалі тады, і разлічваем зараз, атрымаць ад Расіі 23 мільёна тон нафты ў год. А расійскія эксперты сумняваюцца ў тым, што такі аб'ём мы здольны перапрацаваць.

Адмыслоўцы кажуць, што ў 2011 і 2012 гадах, калі Расія падаждалася забяспечыць «поўную загрузанасць» беларускіх НПЗ, максімальны аб'ём перапрацоўкі дасягаў 21,5 мільёна тон. Рэальная вытворчая магутнасць беларускіх НПЗ з'яўляецца вельмі вялікай таямніцай, але розніца паміж «максимальнай загрузкай» і пажаданымі аб'ёмамі пастаўкі ў паўтара мільёна тон не магла не насцярожыць расійскае кіраўніцтва.

Раней апублікаваныя праграмы мадэрнізацыі «Нафтану» і Мазырскага НПЗ ставілі мэтай дасягнуць магутнасці 12 мільёнаў тон на год для кожнага завода толькі да 2015 года.

Не выключана, што расійскія ўлады спрабавалі правесці «нефармальны аўдыт» хаця б аднаго НПЗ, а Андрэй Гайдукоў падазраецца ў зборы інфармацыі (ніяк, дарэчы, заканадаўча не закрытай) аб аб'ёмах перапрацоўкі нафты на сваім заводзе.

Калі б сапраўды выявілася розніца паміж «максимальнай загрузкай» і аб'ёмамі пастаўкі нафты, беларускім уладам прыйшлося б несалодка. Адна справа — маніпуляваць нафтапрадуктамі: гэта хоць і «не па-дэжэнтльменску», але цалкам дазволена. Расіяне самі забыліся ўключыць растваральнікі-распушчальнікі ў спіс нафтапрадуктаў, за якія Беларусь павінна была вяртаць ім эксартную пошліну (потым гэтая памылка была выпраўлена). Іншая справа, калі пад відам «распушчальнікаў» беларусы проста рээкспартавалі сырую расійскую нафту (розніца паміж загрузкай і аб'ёмам паставак). Гэта ўжо цягне на скандал.

Такім чынам, ёсць адказы на пытанні: якімі сакрэтамі мог валодаць Гайдукоў, чаму КДБ не давяла спецаперацыю да канца (таму

Каля будынка суда ў Віцебску, дзе адбываецца працэс над Андрэем Гайдуковым

што прыйшлося б затрымліваць «свайго»). Узор супрацоўніцтва КДБ і расійскіх спецслужбаў мы маем на прыкладзе палітвязня Ігара Аліневіча (ён быў гвалтоўна затрыманы расійскімі сілавікамі ў Маскве і перададзены КДБ РБ «проста так»), і чаму не было дыпламатычнага скандалу. Хто ж будзе кусаць «руку даючага нафты і газ»?

Не высветленае толькі пытанне з тайніком. Але яно, насамрэч, другаснае. Можа, і не было ніякага тайніка?

Адказ на «Дылему Гайдукова»

З-за Гайдукова ўзнікла спрэчка паміж праваабарончымі арганізацыямі Беларусі. Найбольш стала і аўтарытэтных з іх, такія, як «Вясна», не вызнаюць Гайдукова «палітвязнем». Маўляў, прызнаць яго такім можна толькі калі пройдзе суд, і на падставе судовага працэсу можна будзе вызначыць, «палітычны» Гайдукоў ці не. Такага падыходу патрабуюць сусветныя прызнаныя міжнародныя стандарты праваабарончай дзейнасці.

Іншыя, такія, як «Правая дапамога насельніцтву» альбо каардынацыйная група «За волю», лічаць, што ўжо на падставе закрытага следства можна казаць пра палітычны пераслед Гайдукова. Іх пазіцыя больш грунтоўная на «маральнасці»: 23-гадоваму зараз (пакуль Гайдукоў сядзеў у СІЗА, ён на год пасталеў) хлопцу пагражае 15 гадоў зняволення. І калі не падымаць шум зараз, то з яго ў КДБ выб'юць усё, што заўгодна.

Зараз уяўляецца, што больш пераканаўчай была пазіцыя апошніх. Бо, як каза праваабаронца Алег Волчак, зрабіць суд закрытым можа толькі суддзя на падставе хадайніцтва аднаго з бакоў. Прычым, суддзя можа зрабіць выбар з трох варыянтаў. Першы — поўнасьцю «закрыць» працэс. Другі — зрабіць яго «закрытым» часткова, то бок, разглядаць некаторыя матэрыялы следства і паказанні некаторых сведак таямніча, а іншыя — адкры-

та. Трэці — адхіліць хадайніцтва аб «закрыцці» працэсу і праводзіць усё публічна.

Між тым, амаль за два тыдні да пачатку працэсу старшыня КДБ Валер Вакульчык заявіў, што працэс «безумоўна» пройдзе ў закрытым рэжыме. За дзень да суда два адвакаты Гайдукова паведамілі ягонай маці, што разгляд справы будзе праходзіць закрыта.

Я нездарма ўверсе напісаў, што «такое рашэнне прыняла ўлада». Бо ў гэтым выпадку пра незалежнасць суду і незалежнасць рашэнняў суддзі Галіны Урбановіч казаць не выпадае. Значыць, працэс гэты ўжо палітызаваны, і палітызаваны самой уладай, якая не прызнае незалежнасць суду. Хутчэй за ўсё, кіраваць у судовай залі будзе не суддзя, а КДБ.

Алюзіі з мінулага

Такі ход следства і такі працэс шмат якім праваабаронцам нагадаў пра, аказваецца, не такое ўжо і мінулае — працэсы «шпіёнаў» 30–40-х гадоў мінулага стагоддзя. І тады «шпіёнаў» судзілі закрытыя «тройкі». Праўда, вынікам такіх працэсаў быў расстрэл, да чаго пакуль не дайшло зараз.

Іншыя, больш моладзевыя і больш сучасныя арганізацыі кажуць, што гэты працэс — чарговая спроба запалохаць моладзь, якая яднаецца не толькі «ў рэале», але і на прасторах інтэрнэту.

Адзінае можна казаць з пэўнай доляй верагоднасці: нягледзячы на нейкія спробы «замірэння з Захадам» і іншыя прыкметы «лібералізацыі», ніякай «лібералізацыі» ў Беларусі, насамрэч, не адбываецца. Адбываецца, наадварот, пагаршэнне сітуацыі. Бо ўсё, што паліярэнічала працэсу Гайдукова, — проста здзек з права суддзя і з права на атрыманне інфармацыі.

Мы паспеем толькі на самы канец «шпіёнскага рамана» — прысуд Гайдукову ў любым выпадку павінен прагучаць адкрыта і ў прысутнасці публікі.

КАЛОНКА КАНСТАНЦІНА СКУРАТОВІЧА

УСЁ БУДЗЕ ПА-КІТАЙСКУ

Як паведамляюць з розных крыніц, быццам бы Міністэрства абароны Беларусі выказала зацікаўленасць у набыцці тэхнікі ў КНР. Пра гэта раней звычайна проста разважалі, але зараз чуткі падаюцца за праўду.

Ветэраны ўспамінаюць і абурваюцца, што старая савецкая тэхніка нашата лепшая за кітайскую. Нагадваюць пра выспу Даманскі, дзе кітайскія аграры атрымалі дастойны адпор. Маўляў, шмат што змянілася ў Паднябеснай, а кітайскія «калашы» застаюцца зброяй для «разавага выкарыстання». Зброя для начных вартаўнікоў, а не для салдатаў.

Урэшце, не ў тым справа. Беларускаму салдаціку якую зброю не даручы, на ўсякі выпадак трэба маліца, каб вайны не было. Але купляць кітайскія аўтобусы замест беларускіх, як плануе Міністэрства абароны, — гэта ўжо за рамкамі ўяўлення пра здаровы сэнс і нацыянальную бяспеку. Зараз, калі прамысловасць затаварылася, калі запас гатовай прадукцыі машынабудавання дасягнуў двух сярэднемесячных аб'ёмаў вытворчасці, купляць кітайскія аўтобусы — гэта здрада. Хоць і не вайна, але вельмі падобна на тое, як не аднойчы адбывалася ў гісторыі. Калі краіна ваюе, а нейкія інтэнданты робяць свой брудны бізнэс.

Як кажуць французы, на вайне як на вайне. Калі ўжо пачалося, давядзецца прайсці свой шлях да канца. Што б ні казалі зампаліты, да чаго б ні змушалі айцоў-камандзіраў. Прайсці да канца шляхам дружбы з кітайцамі. Нават задумацца пра стратэгічнае супрацоўніцтва.

На гэты конт ёсць вельмі цікавыя лічбы. Прыкладам, галоўным знешнегандлёвым партнёрам Беларусі з'яўляецца Расія, з якой таваразварот складае 48,4%. Кітай з таваразваротам у 4,3% займае 5-е месца. Паміж Расіяй і Кітаем — Нідэрланды (8,6% таваразвароту), Украіна (7,5%), Нямеччына (6%), а шостую-сёмую пазіцыю пасля КНР маюць Польшча з Італіяй (2,6–2,5%).

Цікава выглядае і структура гандлю таварамі з гэтымі краінамі. Вядома, што ў Расіі Беларусь змушана купляць сыравіну для перапрацоўкі, а яе прадукцыю прадаваць ці нават амаль наўпрост перапрадаваць. Як гэта яшчэ ўчора было з растваральнікамі. Карацей, з Расіяй маем блізу 60% імпарту і 40% экспарту. Гатовыя прадаць ці не ўсё, але Масква купляе толькі тое, што ёй патрэбна. Да таго ж у Расіі зараз адбываецца прыстасаванне эканомікі да нормаў Сусветнай гандлёвай арганізацыі. Расія яшчэ не цалкам інтэгралася з Беларуссю, а ўжо непакоіцца пра лепшае месца ў новым глабальным эканамічным парадку.

Дзе, дарэчы, КНР даўно мае сваё пачэснае месца і адказныя функцыі. Зразумела, расійская прысутнасць у Беларусі больш шырокая і моцная, але гэта вызначаецца выключна рознымі нішамі, якія Расія і Кітай займаюць, розным геаграфічным становішчам, структурнай рознастайнасцю эканомікі. Калі казаць пра Расію, то яна толькі два гады як увайшла ў дзясятку мацнейшых эканомік свету, а Кітай займае другое месца пасля ЗША і вызначаецца выключна моцнымі пазіцыямі ў экспарце.

З іншага боку, абмежаваныя эканамічныя магчымасці, але адметныя геапалітычныя пазіцыі, дазваляюць Беларусі заводзіць хаўрус нават з Пекінам. Бо з краінамі ЕС усё не проста, а вельмі проста. Прыкладам, з Нідэрландамі Беларусь мае 94,6% экспарту і толькі 5,4% імпарту. Такая структура вызначаецца выключнымі інтарэсамі транзітнага бізнэсу, транспарціроўкі нафтапрадуктаў праз порт Ратэрдама. Нідэрланды, які большасць еўрапейскіх краін-партнёраў, амаль не маюць іншай зацікаўленасці ў беларускіх справах, акрамя транзіту.

У структуры знешнегандлёвага таваразвароту з Беларуссю КНР мае 28% імпарту (менш за ўсіх галоўных знешніх партнёраў) і 72% экспарту ў Беларусь. За I квартал бягучага года экспарт у КНР склаў 238,4 мільёна долараў (у 2,75 разы больш), дзякуючы пераважна падвышэнню коштаў калійных угнаенняў, і 613,5 мільёна долараў (138,3% у параўнанні з I кварталам 2012 года) экспарту.

Наогул, кітайскі экспарт мае 50 000 найменняў. Нават паэтычны радок Мао Цзэдуна пра тое, каб квітнелі сто кветак, толькі збольшага адлюстроўвае рэальнае характэрнае. Не хапае фарбаў.

Калі казаць наўпрост, то беларуская прамысловасць, якая зараз мадэрнізуецца і лічыцца ўжо сучаснай, праз некалькі гадоў у той ці іншай форме атрымае сабе кітайскіх уласнікаў. Я не кажу, што будзе горай, але будзе не так, як зараз. Будзе па-кітайску.

ЭКСПЕРТЫЗА

МАДЭРНИЗАЦЫЯ:
ЧАГО НЕ ХАПАЕ БЕЛАРУСІ

Той, хто мае найноўшыя тэхналогіі, зусім не абавязкова будзе найбольш канкурэнтным вытворцам, лічыць дырэктар Даследчага цэнтру Інстытута прыватызацыі і менеджменту Аляксандр Чубрык. Прапануем вашай увазе яго экспертнае меркаванне.

— Апошнім часам беларуская мадэль росту відавочна дасягнула пэўных межаў. На працягу 15 гадоў рост паступова запавольваўся. А потым быў першы крызіс 2009 года, за ім другі, 2011 года. Вось менавіта тады і паўстала ідэя мадэрнізацыі, нібыта як адказ на крызісныя праявы.

2011 год наогул быў багаты на ідэі. Тады ўрад падшоў даволі блізка да размоў пра структурныя рэформы, развіццё прыватнага сектара. Але потым было сказана, што эканамічны рост павінен быць 5–5,5%, Мясніковіча абавалі «рыначнікам», і ўсё спынілася. Замест гэтага з'явілася ідэя мадэрнізацыі.

Сапраўды, выглядае так: усё, што рабілася раней, зараз назвалі іншым словам. Былі інвестыцыі, стала мадэрнізацыя. Толькі фокус трошкі пасунуўся: раней кутным каменем было будаўніцтва, зараз — тыя ж інвестыцыі, толькі ўжо ў аднаўленне вытворчых фондаў.

Між тым, за апошнія гады шмат на якіх дзяржаўных прадпрыемствах асноўныя фонды даволі істотна аднавіліся.

Ёсць прыклады, калі гэта давала добрыя вынікі, як у нафтаперапрацоўцы. Але ёсць і шмат выпадкаў, дзе вынікаў не было, нягледзячы на тое, што на аднаўленне выдаткоўваліся вялікія грошы, у тым ліку і крэдытныя.

Калі мадэрнізацыя рабілася за крэдытныя грошы, далёка не ва ўсіх выпадках прадпрыемствы атрымалі пасля пераабсталявання такую рэнтабельнасць, якая дазволіла б абслугоўваць гэтыя крэдыты ды яшчэ мець прыбытак. Прадпрыемствы нярэдка не маглі загрузіць новыя магутнасці, бо на іх прадукцыю не знайшлося попыту, ці патрапілі ў пастку дзяржаўнага рэгулявання адпунктных коштаў і апынуліся стратнымі.

Ды ці мала было прычынаў, што зрабілі ранейшую мадэрнізацыю неэфектыўнай? Але ж на яе былі выдаткаваныя вялікія дзяржаўныя грошы.

І з бягучай мадэрнізацыяй шмат пытанняў наогул таго, дзе дзяржава возьме грошы, каб рэалізаваць такія буйныя планы.

Звычайны рынковы стымул працуе гэтак: спачатку ёсць ідэя, і пад гэтую ідэю ты шукаеш фінансаванне.

У нас у краіне ўсё працуе інакш. Дзяржаўным прадпрыемствам кажуць: трэба мадэрнізаваць, мы вам дадзім грошы. Ад вас неабходныя планы. Гэта ж зусім іншы стымул. Ці трэба ў такіх умовах моцна клапаціцца пра вынік?

Да таго ж пра што пытаюць у кіраўніка дзяржаўнага прадпрыемства? Ці расце вытворчасць, ці расце заробак, ці няма скарачэнняў працоўных — вось гэтыя тры рэчы былі і застаюцца падмуркам дзейнасці дзяржпрадпрыемства. Прыбытку і эфектыўнасці сярод іх няма. Такая мадэрнізацыя працуе ў абмежаваным коле галінаў. Як у той жа нафтаперапрацоўцы, дзе сусветны рынак лёгка паглыне дадатковы аб'ём нафтапрадуктаў.

А вось на больш канкурэнтных рынках усё нашмат больш складана. Тут трэба ўмець прадаваць. А дзеля гэтага мець зусім іншыя стымулы.

Таму і ідэю з мадэрнізацыяй нельга разглядаць як нешта новае. Хутчэй гэта названы іншым словам працяг той самай палітыкі, якая ладзілася раней.

Мяркую, ёсць сектары, якія пры больш-менш удалай мадэрнізацыі змогуць выдаткаваць грошы адносна эфектыўна. Напрыклад, энергетыка. Калі ўлады мадэрнізуюць энергетыку і тыя прадпрыемствы, якія з'яўляюцца найбуйнейшымі спажывцамі энергетычных прадуктаў, павясяць іх энергаэфектыўнасць, гэта будзе вялікі ўнёсак у паляпшэнне становішча. Там новае абсталяванне будзе сапраўды эфектыўным. А пакуль танны газ у нас выкарыстоўваецца неэфектыўна: выдаткі на вытворчасць электраэнергіі папросту шалёныя ў параўнанні з коштамі, па якіх мы набываем у Расіі энерганосбіты.

Важна, што мадэрнізацыя, якая зараз выдзецца, скіраваная на стымуляванне эканамічнага росту. Хаця больш карысці было ў тым, каб браць накірунак на эканомію і эфектыўнасць. У той жа энергетыцы можна было б шукаць дапамогі ў міжнародных донараў, бо праекты па энергаэфектыўнасці фінансуюцца даволі ахвотна.

Дзе браць новыя тэхналогіі? На Захадзе ці на Усходзе? Але самае істотнае нават не гэта. Галоўнае пытанне: ці будзе найбольш канкурэнтным вытворцам той, хто мае найноўшыя тэхналогіі? Зусім не абавязкова. Не менш важна, наколькі эфектыўна арганізаваны ўсё працэс, а не толькі вытворчасць.

Другі момант: калі мы маем прыватніка, які пачынае з ідэі, ён вызначае, якая тэхналогія

для яго аптымальная. Магчыма, не зусім новая, але тая, што найбольш эфектыўна дапаможа яму зарабляць грошы.

І трэцяе. Дапусцім, мы набылі новае абсталяванне. Але ж яно не ўнікальнае, яно дзесьці ў кагосьці таксама працуе. Канкураваць мы будзем усё роўна не па якасці абсталявання, а па тым, як наладжаны ўсё працэс.

Таму пытанне не ў тэхналогіях, не ў абсталяванні, а перш наперш ва ўмовах. Але гэта ўжо пытанне эканамічнай палітыкі, а не мадэрнізацыі.

У нармальнай краіне ўлады, рыхтуючы праграму мадэрнізацыі, звяртаюцца па дапамогу ці прапановы да незалежных экспертаў. Напрыклад, да нашага Даследчага цэнтру ніхто не звяртаўся. Хаця было б добра, калі б у той жа справе мадэрнізацыі меў месца дыялог з прадстаўнікамі прыватнага бізнэсу, якім на самай справе ёсць што казаць.

Неацэннай магла б быць і дапамога Еўрасаюза. Гэта маглі б быць як вытворчыя, так і арганізацыйныя тэхналогіі. Ці супрацоўніцтва ў гэтым накірунку ў межах таго ж Усходняга партнёрства, ці «Еўрапейскага дыялогу аб мадэрнізацыі з Беларуссю».

Хаця, слова «мадэрнізацыя» вельмі шматзначнае. Калі казаць пра ініцыятыву «Еўрапейскі дыялог аб мадэрнізацыі з Беларуссю», то там гаворка ідзе пра змены накірункаў развіцця, сацыяльна-эканамічнай мадэлі наогул. Гэта хутчэй пра рэформы. А дзяржаўная мадэрнізацыя — гэта замена вытворчых фондаў і крыху менеджменту. Магчыма, гэта адна з прычынаў таго, чаму гэты дыялог у выніку не атрымаўся.

У рамках «Еўрапейскага дыялогу аб мадэрнізацыі з Беларуссю» хутчэй трэба было б гаварыць пра праграму тэхнічнай дапамогі — і з урадам, і з арганізацыямі грамадзянскай супольнасці па канкрэтных накірунках. І вырашаць канкрэтныя праблемы з удзелам еўрапейскіх і беларускіх экспертаў. Але ж адносіны з Еўрасаюзам зараз не на тым узроўні, каб разважаць пра карысны і правільны фармат. Хаця такая тэхнічная дапамога (як паказвае досвед супрацоўніцтва з Сусветным банкам і МВФ) была б вельмі карысная для нас.

Паводле zautra.by

7

ТВ ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

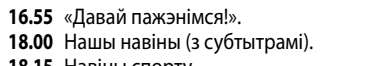
17 ЧЭРВЕНЯ, ПАНАДЗЕЛАК

06.00, 07.15, 08.20 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.10 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 У цэнтры ўвагі.
10.00 Камедыя «Прыватны дэтэктыў, ці Аперация «Кааперацыя» (СССР).
12.10 «Дзень у вялікім горадзе». Інтэрактыўнае жаночае ток-шоў.
13.20 Журналісцкае расследаванне.
13.45 Таямніцы следства.
14.15 Вакол планеты.
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Дакументальны серыял «Азбука добрага самаадчування» (Аўстралія).
16.00 Каталіцкія святыні Беларусі.
16.30 Меладрама «Прадказанне» (Расія-Францыя).
19.20 Адмысловы рэпартаж АТН.
19.40, 22.50 Зона Х. Крымінальныя навіны.
20.00 Форум.
21.00 Панарама.
21.45 Ваенны дэтэктыў «Апостал» (Расія).
23.25 Дзень спорту.
23.40 Дак. цыкл «Зорнае жыццё» (Украіна).

06.00, 08.30 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.00 Нашы навіны.
09.05 Контурны.
10.05 «Жыць здорава!».
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Закрытая школа». Шматсер. фільм.
12.10 «Шалапутныя нататкі».
12.30 «Час абедцаць».
13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Добрага здаровеяка!».
14.05 «Модны прысуд».
15.00 «За кулісамі «Вялікай розніцы»».
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Зразумець. Прабачыць».

16.55 «Давай пажэнімся!».
18.00 Нашы навіны (з субтытрамі).
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Зваротны адлік».
19.00 «Чакай мяне».
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 «Адкрыты фармат».
21.55 «Цюдоры». Шматсерыйны фільм.
00.05 «Вячэрні Ургант».
00.50 Начныя навіны.

06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.30 «24 гадзіны».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
08.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
09.40 «Вялікі сняданак».
10.20 Міс - Мінск 2013.
10.30 «24 гадзіны».
10.40 «Прошаная вячэра».
11.35 «Слова жанчыне». Серыял.
12.25 «Джэймі: абед за 30 хвілін».
12.55 «Вялікі горад».
13.30 «24 гадзіны».
13.50 Міс - Мінск 2013.
13.55 «Зорны рынг». Новы сезон.
14.55 «Іншая краіна».
15.55 «Рэпартажы гісторыі».
16.20 «Наша справа».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Згодна з законам».
17.20 «Міншчына».
17.30 Міс - Мінск 2013.
17.35 «Прошаная вячэра».
18.30 Прэм'ера. «Ашуканыя навукай».
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.40 Фільм «Смерць у эфіры». ЗША, 2007 г.
22.30 «24 гадзіны».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Ваенная таямніца».
00.45 «Знахар». Серыял.

07.00 Рэгіянальная праграма.
08.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Дэтэктыў «Сакваж са светлай будучыняй» (Расія). 1-я серыя.
10.15 Навіны надвор'я.
10.50 Музычная камедыя «Беражыце жанчын» (СССР). 1-я і 2-я серыі.
13.25 Баскетбол. Чэмпіянат Еўропы. Жанчыны. Беларусь - Літва. Прамая трансляцыя.
15.20 Кінааповесць «Шэльма» («Беларусь-фільм»)
16.45 Беларуская часіна.
17.55 Рэгіянальная праграма.
19.00 Вострасюжэтны дэтэктыў «Зброя».
21.20 Тэлебарометр.
21.25 КЕНО.
21.30 Серыял «Дзяржаўная мяжа».
23.05 Дакументальны серыял «Будзь у тонусе» (Аўстралія).
23.40 Дэтэктыўны серыял «Следства вядзе Да Вінчы» (Канада).
00.30 Футбол. Чэмпіянат свету-2014.

07.00 «Раніца Расіі».
10.00 «Карціна свету».
10.55 Надвор'е на тыдзень.
11.00 Весткі.
11.30 «Ранішняя@пошта».
12.00 «Прамы эфір».
13.00 «Справа Х. Следства працягваецца».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.00 Весткі.
14.30 «1000 дробязяў». Ток-шоў.
15.10 «Пра самае галоўнае». Ток-шоў.
15.55 «Шукальнікі».
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.15 Мясцовы час. Весткі - Масква.
19.20 Весткі. Дзяжурная частка.
17.50 «Таямніцы інстытута высакародных дзяўчын». Тэлесерыял.
18.50 «Ефрасіння. Тайговае каханне». Тэлесерыял.
19.50 Навіны - Беларусь.

20.00 Весткі.
20.45 Тэлесерыял «Каралева бандытаў».
22.40 Тэлесерыял «Самара».
23.40 Навіны - Беларусь.
23.50 «Пацалуўце нявесту!» Тэлесерыял.
00.45 «Драма на Паміры».

06.00 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».
08.10 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00 Сёння.
10.20 «Рускія сенсацыі». Інфармацыйны дэтэктыў.
11.10 «Да суда».
12.05 «Суд прысяжных».
13.00 Сёння.
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 Вострасюжэтны серыял «Вуліцы пабітых ліхтароў».
15.15 «Справа густу».
15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
16.00 Сёння.
16.25 «Пракурорская праверка».
17.35 «Гаворым і паказваем».
18.30 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
19.00 Сёння.
19.35 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Кодэкс гонару-б».
21.20 Вострасюжэтны серыял «Ментоўскія войны».
23.05 Сёння. Вынікі.
23.30 Серыял «Масква. Тры вакзалы».
00.25 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Сцерывы».

05.00 Т/с «Агонь кахання».
06.40 Т/с «Арабэла вяртаецца».
07.05 «Ціж-так».
07.20 Т/с «Рускія амазонкі».
09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00 Навіны Садружнасці.
09.10 М/ф «Дзёрзкасць».
11.00, 20.30 «Партызанскі край».
11.30 «Агульны інтарэс».
12.25 Т/с «Ваш гонар».
14.00 «Злачынства і пакарэнне».
14.30 «Простая мова».
14.45 «Агульны рынак».

15.25 Т/с «Заручальны пярсцёнак».
17.00, 22.45 Ток-шоў «Слова за слова».
18.30 «Акцэнты».
18.40 Т/с «Закон і парадак. Аддзел аперацыйнага расследавання».
21.25 «Свет Спорту».
21.55 Д/ф «У свеце каменных джунгляў».
23.35 Т/с «Бес у рабро ці цудоўная чацвёрка».

07.00 Размовы эксперта.
07.20 Побач з намі.
07.35 Гісторыя пад знакам Пагоні.
07.45 Без рэтушы: «Амазонкі глыбокіх крыніц», рэпартаж, 2009 г., Беларусь.
08.05 «Таямніца крэпасці шыфраў», тэлесерыял: 2 серыя.
08.50 «Кім Чэн Ір: Засакрэчаная біяграфія», дак. фільм, 2010 г., Японія-Францыя.
09.45 «Па Трансцібе», дак. фільм, 2007 г., Германія.
10.30 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
17.05 «Чарцюк з сёмага класу», дэтэктыўна-прыгодніцкі серыял: 3 серыя.
17.50 Моўнік (лінгвістычная праграма).
18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
18.05 «Час гонару», серыял: 39 серыя.
18.50 Еўропа сёння (тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»)
19.20 Невядомае Беларусь: «Гастарбайтэр», рэпартаж, 2009 г., Беларусь.
19.50 Калыханка для самых маленькіх: «Аповеды таты Бабра».
20.00 Хто ёсць кім?: «Алесь Сураў – непакорны мастак», рэпартаж.
20.20 Два на два (тэледыскусія).
20.45 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнавальная праграма).
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Студыя «Белсат».
22.00 Побач з намі.
22.15 Фільматэка майстроў: «Пара асоб, малы час», біяграфічная драма, 2005 г., Польшча.
00.05 Лета з дэтэктывам: «Афіцэр», дэтэктыўны серыял: 5 серыя.
01.00 Размовы эксперта.

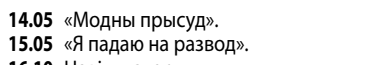
18 ЧЭРВЕНЯ, АЎТОРАК

06.00, 07.15, 08.20 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.25 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Серыял «Добры дзень, мама!».
10.05 Усё як мае быць!
10.30 Каталіцкія святыні Беларусі.
11.00 Дак. серыял «Пад сонцам» (ЗША).
12.10 «Дзень у вялікім горадзе». Інтэрактыўнае жаночае ток-шоў.
13.15 Журналісцкае расследаванне.
13.45 Ваенны дэтэктыў «Апостал» (Расія).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Адмысловы рэпартаж АТН.
15.40 Камедыйны серыял «Мужчына ўнутры мяне» (Расія).
16.50 «Здароўе». Ток-шоў.
17.40 Серыял «Добры дзень, мама!».
19.20 Сфера інтарэсаў.
19.40, 23.10 Зона Х. Крымінальныя навіны.
19.55 Серыял «Земскі доктар» (Расія).
21.00 Панарама.
22.00 Ваенны дэтэктыў «Апостал» (Расія).
23.45 Дзень спорту.
23.55 Камедыйны серыял «Мужчына ўнутры мяне» (Расія).

06.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.00 Нашы навіны.
09.05 «Жыць здорава!».
10.25 «Кантрольны закуп».
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Закрытая школа». Шматсер. фільм.
12.10 «Шалапутныя нататкі».
12.30 «Час абедцаць».
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Добрага здаровеяка!».

14.05 «Модны прысуд».
15.05 «Я падаю на развод».
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Зразумець. Прабачыць».
16.55 «Давай пажэнімся!».
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Два з паловай чалавекі». Шматсерыйны фільм.
18.50 «Хай кажуць».
20.00 Час.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Прэм'ера. Шматсерыйны фільм «Абарона сведак». Заклучныя серыі.
23.20 Фільм «Амелія».
01.20 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
09.00 «Чыстая праца».
09.45 «Такі лёс».
10.40 «Прошаная вячэра».
11.35 «Слова жанчыне». Серыял.
12.30 «Джэймі: абед за 30 хвілін».
13.00 «Цэнтральны рэгіён».
13.50 Фільм «Банда Кэлі». Аўстралія - Вялікабрытанія - ЗША - Францыя, 2003 г.
15.50 «Дзіўная справа».
16.50 «Згодна з законам».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Прошаная вячэра».
18.30 «Нам і не снілася».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.30 Фільм «Па-вар'яцку закаханы». Італія, 1981 г.
22.20 Міс - Мінск 2013.
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Жывая тэма».
23.55 «Аўтапанарама».
00.15 «Знахар». Серыял. Заклучныя серыі.
01.50 «Дакументальны праект».

07.00 Рэгіянальная праграма.
08.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Дэтэктыў «Сакваж са светлай будучыняй» (Расія). 2-я серыя.
10.20 Дак. серыял «Будзь у тонусе».
10.55 Рэпартаж «Беларускай часіны».
11.50 Цела чалавека.
12.25 Пад грыфам «Вядомыя».
13.10 Вострасюжэтны дэтэктыў «Зброя».
15.10 Серыял «Дзяржаўная мяжа».
16.45 Беларуская часіна.
17.55 Рэгіянальная праграма.
19.00 Вострасюжэтны дэтэктыў «Зброя» (Расія). Заклучныя серыі.
21.20 Тэлебарометр.
21.25 КЕНО.
21.30 Серыял «Дзяржаўная мяжа».
23.00 Дак. серыял «Будзь у тонусе».
23.35 Дэтэктыўны серыял «Следства вядзе Да Вінчы» (Канада).

07.00 «Раніца Расіі».
10.00 «Справа Х. Следства працягваецца». Ток-шоў.
11.00 Весткі.
11.30 «Прамы эфір».
12.40 Тэлесерыял «Дастаеўскі».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.00 Весткі.
14.30 «1000 дробязяў». Ток-шоў.
15.10 «Пра самае галоўнае». Ток-шоў.
15.55 Тэлесерыял «Самара».
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.15 Мясцовы час. Весткі - Масква.
17.30 Весткі. Дзяжурная частка.
17.50 «Таямніцы інстытута высакародных дзяўчын». Тэлесерыял.
18.50 «Ефрасіння. Тайговае каханне». Тэлесерыял.
19.50 Навіны - Беларусь.

20.00 Весткі.
20.45 Тэлесерыял «Каралева бандытаў».
22.40 Тэлесерыял «Самара».
23.40 Навіны - Беларусь.
23.50 «Пацалуўце нявесту!» Тэлесерыял.
00.45 «Адмысловы тэрэспандэнт».

06.00 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».
08.10 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00 Сёння.
10.20 Чыстасардэчнае прызнанне.
11.00 «Да суда».
12.00 «Суд прысяжных».
13.00 Сёння.
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 Вострасюжэтны серыял «Вуліцы пабітых ліхтароў».
15.15 «Справа густу».
15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
16.00 Сёння.
16.25 «Пракурорская праверка».
17.35 «Гаворым і паказваем».
18.30 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
19.00 Сёння.
19.35 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Кодэкс гонару-б».
21.20 Серыял «Ментоўскія войны».
23.05 Сёння. Вынікі.
23.30 Серыял «Масква. Тры вакзалы».
00.25 Дэтэктыўны серыял «Сцерывы».

09.10 М/ф «Гу-га».
11.30, 20.30 «Партызанскі край».
12.00, 15.00, 18.00, 21.00 Навіны Садружнасці.
12.25 Т/с «Ваш гонар».
14.00 «Сакрэтныя матэрыялы».
14.30 «Незорнае дзяцінства».
15.25 Т/с «Заручальны пярсцёнак».
17.00, 22.30 Ток-шоў «Слова за слова».
18.30 «Акцэнты».
18.40, 01.30 Т/с «Закон і парадак. Аддзел

аператыўнага расследавання».
21.25 «Саюзнікі».
21.55, 03.10 Д/ф «У свеце сакрэтных ведаў».
23.20 Т/с «Бес у рабро ці цудоўная чацвёрка».
01.00 «Усюды жыццё».
03.45 «Цюркі Расіі».

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Студыя «Белсат».
08.00 Два на два (тэледыскусія).
08.25 Фільматэка майстроў: «Завітай да мяне ў сне», маст. фільм, 1996 г., Польшча.
09.35 «Гастарбайтэр», рэпартаж, 2009 г., Беларусь.
10.10 На колах.
10.35 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
17.05 «Між намі, бусламі», анімацыйны серыял для дзяцей: 3 серыя.
17.25 «Калі сэрца ў чаканні», серыял: 5 серыя.
17.50 Моўнік (лінгвістычная праграма).
18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
18.05 «Сенсацыі ХХ стагоддзя», серыял: «Дзубой у Вэнлё».
18.55 Праект «Будучыня».
19.20 Без рэтушы: «Па кім маўчыць звон?», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
19.50 Калыханка для самых маленькіх: «Прыгоды і паходы».
20.05 Хто ёсць кім?: «Андрэй Такінданг: „апанушы белую кашулю..», рэпартаж.
20.20 Чорным па белым.
20.45 Гісторыя пад знакам Пагоні.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Студыя «Белсат».
22.00 Размовы эксперта.
22.25 «Доктар Марцін», серыял: 24 серыя.
23.10 «Малая Масква», серыял: 2 серыя.
00.05 Лета з дэтэктывам: «Афіцэр», дэтэктыўны серыял: 6 серыя.
01.00 Аб'ектыў.
02.25 Студыя «Белсат».

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

8

19 ЧЭРВЕНА, СЕРАДА

06.00, 07.15, 08.20 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.25 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Серыял «Добры дзень, мама!».
10.05 Серыял «Земскі доктар» (Расія).
11.00 Дак. серыял «Пад сонцам» (ЗША).
12.10 «Дзень у вялікім горадзе». Інтэрактыўнае жаночае ток-шоў.
13.15 Журналісцкае расследаванне.
13.45 Ваенны дэтэктыў «Апостал» (Расія).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Сфера інтарэсаў.
15.45 Камедыіны серыял «Мужчына ўнутры мяне» (Расія).
16.45 Зямельнае пытанне.
17.15 Медычныя таямніцы.
17.45 Серыял «Добры дзень, мама!».
19.20 Сфера інтарэсаў.
19.40, 23.10 Зона Х. Крымінальныя навіны.
19.55 Серыял «Земскі доктар» (Расія).
21.00 Панарама.
22.00 Ваенны дэтэктыў «Апостал» (Расія).
23.45 Дзень спорту.
23.55 Камедыіны серыял «Мужчына ўнутры мяне» (Расія).

06.00, 08.30 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.00 Нашы навіны.
09.05 «Жыць здорава!».
10.25 «Кантрольны закуп».
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Закрытая школа». Шматсер. фільм.
12.10 «Шалалупныя нататкі».
12.30 «Час абедцаў».
13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Добрага здаровейка!».
14.05 «Модны прысуд».
15.05 «Я падаю на развод».
16.00 Нашы навіны.

16.10 Навіны спорту.
16.15 «Зразумець. Прабачыць».
16.55 «Давай пажэнімся!».
18.00 Нашы навіны (з субтытрамі).
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Два з паловай чалавекі». Шматсерыйны фільм.
18.50 «Хай кажуць».
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Шматсерыйны фільм «Пандора».
23.20 Фільм «Містар і місіс Брыдж».
01.35 Начныя навіны.

06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.30 «24 гадзіны».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
09.00 Міс - Мінск 2013.
09.05 «Нам і не снілася».
10.05 «Аўтапанарама».
10.30 «24 гадзіны».
10.40 «Прашаная вячэра».
11.35 «Слова жанчыне». Серыял.
12.30 «Джэймі: абед за 30 хвілін».
13.00 «Мінск і мінчане».
13.30 «24 гадзіны».
13.50 Міс - Мінск 2013.
13.55 Фільм «Па-вар'яцку закаханы». Італія, 1981 г.
15.45 «Жывая тэма».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Згодна з законам».
17.20 «Міншчына».
17.30 Міс - Мінск 2013.
17.35 «Прашаная вячэра».
18.30 «Нам і не снілася».
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.30 Фільм «Дзяўчына з жамчужнай завушніцай». Вялікабрытанія - Люксембург, 2003 г.
22.20 Міс - Мінск 2013.
22.30 «24 гадзіны».

22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Сакрэтныя тэрыторыі».
23.55 «Дабро пажаліцца».
00.15 «Памнажаючы смутак». Серыял.
01.55 «Дакументальны праект».

07.00 Рэгіянальная праграма.
08.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Дэтэктыў «Сакваж са светлай будучыняй» (Расія). 3-я серыя.
10.15 Наперад у мінулае.
10.55 Дак. серыял «Будзь у тонусе».
11.50 Вострасюжэтны серыял «Гонкі па вертыкалі» (СССР). 1-я серыя.
13.15 Вострасюжэтны дэтэктыў «Зброя» (Расія). Заклучныя серыі.
15.15 Серыял «Дзяржаўная мяжа».
16.50 Беларуская часіна.
17.55 Рэгіянальная праграма.
18.55 Футбол. Чэмпіят Рэспублікі Беларусь. Прамая трансляцыя.
21.20 Тэлебарометр.
21.25 Спортлато 5 з 36.
21.30 КЕНО.
21.55 Футбол. Кубак Канфедэрацый. Бразілія - Мексіка. Прамая трансляцыя.
23.55 Баскетбол. Чэмпіят Еўропы. Жанчыны.

07.00 «Раніца Расіі».
10.00 «Справа Х. Следства працягваецца». Ток-шоў.
11.00 Весткі.
11.30 «Прамы эфір».
12.40 Тэлесерыял «Дастаеўскі».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.00 Весткі.
14.30 «1000 дробязяў». Ток-шоў.
15.10 «Пра самае галоўнае». Ток-шоў.
15.55 Тэлесерыял «Самара».
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.15 Мясцовы час. Весткі - Масква.
17.30 Весткі. Дзяжурная частка.
17.50 «Таямніцы інстытута высакародных дзяўчын». Тэлесерыял.

18.50 «Ефрасіння. Тайговае каханне». Тэлесерыял.
19.50 Навіны - Беларусь.
20.00 Весткі.
20.45 Тэлесерыял «Каралева бандытаў».
22.40 Тэлесерыял «Самара».
23.40 Навіны - Беларусь.
23.50 «Пацалуўце нявесту!» Тэлесерыял.
00.45 «Валер Залатухін. Я ніколі нічога не прасіў».

06.00 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».
08.10 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00 Сёння.
10.20 «Следства вялі».
11.10 «Да суда».
12.05 «Суд прысяжных».
13.00 Сёння.
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 Вострасюжэтны серыял «Вуліцы пабітых ліхтароў».
15.15 «Справа густу».
15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
16.00 Сёння.
16.25 «Пракурорская праверка».
17.35 «Гаворым і паказваем».
18.30 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
19.00 Сёння.
19.35 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Кодэкс гонару-б».
21.20 Серыял «Ментоўскія войны».
23.05 Сёння. Вынікі.
23.30 Серыял «Масква. Тры вакзалы».
00.25 Дэтэктыўны серыял «Сцерывы».

05.00 Т/с «Агонь каханьня».
06.40 Т/с «Арабэла вяртаецца».
07.05 «Цік-так».
07.20 Т/с «Рускія амазонкі».
09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00 Навіны Садружнасці.
09.10 М/ф «Подзвіг Адэсы».
11.30, 20.30 «Партызанскі край».
12.25 Т/с «Ваш гонар».
14.00 «Саюзнікі».
14.30, 01.10 «Даведнік».

15.25 Т/с «Заручальны пярсцёнак».
17.00, 22.35 Ток-шоў «Слова за слова».
18.30 «Акцэнты».
18.40, 01.35 Т/с «Закон і парадак. Аددзел апэратыўных расследаванняў».
21.25 «Сакрэтныя матэрыялы».
21.55, 03.20 Д/ф «Эпоха. Падзеі і людзі».
23.25 Т/с «Бес у рабро ці цудоўная чацвёрка».
04.00 «Цюркі Расіі».

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Студыя «Белсат».
08.00 Размовы эксперта.
08.20 «Доктар Марцін», серыял: 24 серыя.
09.05 «Малая Масква», серыял: 2 серыя.
09.55 Гісторыя пад знакам Пагоні.
10.05 Праект «Будучыня».
10.35 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
17.05 «Мікі Моль і Страшны Плашч», анімацыйны фільм: 3 серыя.
17.25 «Калі сэрца ў чаканні», серыял: 6 серыя.
17.50 Моўнік (лінгвістычная праграма).
18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
18.05 «Таямніца крэпасці шыфраў», тэлесерыял: 3 серыя.
18.50 Euromax (тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»)
19.20 Невядомая Беларусь: «Дзень «Ч». Версія», дак. фільм, 2009 г., Беларусь: 1 серыя.
19.50 Калыханка для самых маленькіх: «Пацукі».
20.00 Без рэтушы: «Каліф на гадзіну», рэпартаж, 2010 г., Беларусь.
20.45 Гісторыя пад знакам Пагоні.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Студыя «Белсат».
22.00 Назад у будучыню.
22.15 «Глыбокая вада», серыял: 2 серыя.
23.00 «Дзень шахцёра», дак. фільм, 2010 г., Расія.
00.10 Лета з дэтэктывам: «Пітбуль», серыял: 5 серыя.
00.55 Аб'ектыў.
01.20 Студыя «Белсат».

20 ЧЭРВЕНА, ЧАЦВЕР

06.00, 07.15, 08.20 Добрай раніцы, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.25 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Серыял «Добры дзень, мама!».
10.05 Серыял «Земскі доктар» (Расія).
11.00 Дак. серыял «Пад сонцам» (ЗША).
12.10 «Дзень у вялікім горадзе». Інтэрактыўнае жаночае ток-шоў.
13.15 Журналісцкае расследаванне.
13.45 Ваенны дэтэктыў «Апостал» (Расія).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Сфера інтарэсаў.
15.45 Камедыіны серыял «Мужчына ўнутры мяне» (Расія).
16.45 Каробка перадач.
17.15 Дыялогі пра цывілізацыю.
17.45 Серыял «Добры дзень, мама!».
19.20 Сфера інтарэсаў.
19.40, 23.05 Зона Х. Крымінальныя навіны.
19.55 Серыял «Земскі доктар» (Расія).
21.00 Панарама.
22.00 Ваенны дэтэктыў «Апостал» (Расія).
23.40 Дзень спорту.
23.55 Камедыіны серыял «Мужчына ўнутры мяне» (Расія).

06.00, 08.30 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.00 Нашы навіны.
09.05 «Жыць здорава!».
10.25 «Кантрольны закуп».
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Закрытая школа». Шматсер. фільм.
12.10 «Шалалупныя нататкі».
12.30 «Час абедцаў».
13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Добрага здаровейка!».
14.05 «Модны прысуд».
15.05 «Я падаю на развод».
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.

16.15 «Зразумець. Прабачыць».
16.55 «Давай пажэнімся!».
18.00 Нашы навіны (з субтытрамі).
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Два з паловай чалавекі». Шматсерыйны фільм.
18.50 «Хай кажуць».
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Шматсерыйны фільм «Пандора».
23.20 «Жыццё пад абцасам».
00.20 «Вячэрні Ургант».
01.05 Начныя навіны.

06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.30 «24 гадзіны».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
09.00 Міс - Мінск 2013.
09.05 «Нам і не снілася».
10.05 «Дабро пажаліцца».
10.30 «24 гадзіны».
10.40 «Прашаная вячэра».
11.35 «Слова жанчыне». Серыял.
12.30 «Джэймі: абед за 30 хвілін».
13.00 «Прыгоды дылетанта».
13.30 «24 гадзіны».
13.50 Міс - Мінск 2013.
13.55 Фільм «Дзяўчына з жамчужнай завушніцай». Вялікабрытанія - Люксембург, 2003 г.
15.45 «Якія людзі!».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Згодна з законам».
17.20 «Міншчына».
17.30 Міс - Мінск 2013.
17.35 «Прашаная вячэра».
18.30 «Нам і не снілася».
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.30 Фільм «Мужчынская жаночая гульня». Расія, 2011 г.
22.20 Міс - Мінск 2013.
22.30 «24 гадзіны».
22.55 «СТБ-спорт».

23.00 «Таямніцы свету з Ганнай Чапман. Выкрыццё».
23.55 «Аўтапанарама».
00.15 «Памнажаючы смутак». Серыял.
01.55 «Дакументальны праект».

07.00 Рэгіянальная праграма.
08.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Дэтэктыў «Сакваж са светлай будучыняй» (Расія). 4-я серыя, заключная.
10.15 Вышэй за дах.
10.55 Цела чалавека.
11.40 Вострасюжэтны серыял «Гонкі па вертыкалі» (СССР). 2-я і 3-я серыі.
14.20 Крымінальная драма «Мяне завуць Арлекіна» («Беларусьфільм»)
16.45 Беларуская часіна.
17.55 Рэгіянальная праграма.
19.00 Музычная меладрама «Харысты» (Францыя).
21.20 Тэлебарометр.
21.25 КЕНО.
21.55 Футбол. Кубак Канфедэрацый. Іспанія - Таіці. Прамая трансляцыя.
23.55 Час футбалу.
00.40 Дэтэктыўны серыял «Следства вядзе Да Вінчы» (Канада).

07.00 «Раніца Расіі».
10.00 «Справа Х. Следства працягваецца». Ток-шоў.
11.00 Весткі.
11.30 «Прамы эфір».
12.40 Тэлесерыял «Дастаеўскі».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.00 Весткі.
14.30 «1000 дробязяў». Ток-шоў.
15.10 «Пра самае галоўнае». Ток-шоў.
15.55 Тэлесерыял «Самара».
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.15 Мясцовы час. Весткі - Масква.
17.30 Весткі. Дзяжурная частка.
17.50 «Таямніцы інстытута высакародных дзяўчын». Тэлесерыял.
18.50 «Ефрасіння. Тайговае каханне». Тэлесерыял.

19.50 Навіны - Беларусь.
20.00 Весткі.
20.45 Тэлесерыял «Каралева бандытаў».
22.40 Тэлесерыял «Самара».
23.40 Навіны - Беларусь.
23.50 «Пацалуўце нявесту!» Тэлесерыял.
00.45 «Паядынак».

06.00 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».
08.10 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00 Сёння.
10.20 «Крамлёўскія дзеці».
11.10 «Да суда».
12.00 «Суд прысяжных».
13.00 Сёння.
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.25 Вострасюжэтны серыял «Вуліцы пабітых ліхтароў».
15.15 «Справа густу».
15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
16.00 Сёння.
16.25 «Пракурорская праверка».
17.35 «Гаворым і паказваем».
18.30 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
19.00 Сёння.
19.35 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Кодэкс гонару-б».
21.20 Серыял «Ментоўскія войны».
23.05 Сёння. Вынікі.
23.30 Дэтэктыўны серыял «Масква. Тры вакзалы».
00.25 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Сцерывы».

05.00 Т/с «Агонь каханьня».
06.40 Т/с «Арабэла вяртаецца».
07.05 «Цік-так».
07.20 Т/с «Рускія амазонкі».
09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00 Навіны Садружнасці.
09.10 М/ф «Галоўны канструктар».
11.30, 20.30 «Партызанскі край».
12.25 М/ф «Ад змяркання да святання».
14.15, 01.25 «Дыяспары».
14.45 «Кыргызтан у асобах».
15.25 Т/с «Заручальны пярсцёнак».
17.00, 22.45 Ток-шоў «Слова за слова».

18.30 «Акцэнты».
18.40, 01.50 Т/с «Закон і парадак. Аددзел апэратыўных расследаванняў».
21.25, 05.25 «Беларусь сёння».
21.55, 03.40 Д/ф «Зорнае сярброўства».
23.35 Т/с «Бес у рабро ці цудоўная чацвёрка».

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Студыя «Белсат».
08.00 Назад у будучыню.
08.10 «Глыбокая вада», серыял: 2 серыя.
09.00 Маю права (юрыдычная праграма).
09.20 «Дзень «Ч». Версія», дак. фільм, 2009 г., Беларусь: 1 серыя.
09.50 Гісторыя пад знакам Пагоні.
10.00 Euromax (тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»)
10.30 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
17.05 «Піпі Доўгаяпанчоха», серыял: 5 серыя.
17.30 «100 хвілін вакацыяў», тэлесерыял: 3 серыя.
18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
18.05 «Праведнікі», тэлесерыял: 3 серыя.
18.50 На колах.
19.20 Невядомая Беларусь: «Дзень «Ч». Версія», дак. фільм, 2009 г., Беларусь: 2 серыя.
19.50 Калыханка для самых маленькіх: «Аблывушак».
20.15 Моўнік (лінгвістычная праграма).
20.10 Вагон.
20.20 Відзьмо-невідзьмо (інфармацыйна-забаўляльны агляд): выд. 31.
20.45 Гісторыя пад знакам Пагоні.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Студыя «Белсат».
22.00 «Пераемнікі», дакументальна-публіцыстычны цыкл.
22.15 «Жыццё ля поплаву», тэлесерыял: 7 серыя.
23.05 Блізкая гісторыя. Іншы погляд: «Раскіданы дом», дак. фільм, 1996 г., Польшча.
23.50 Лета з дэтэктывам: «Пітбуль», серыял: 6 серыя.
00.35 Аб'ектыў.
00.50 Студыя «Белсат».

21 ЧЭРВЕНА, ПАТНІЦА

06.00, 07.15, 08.20 Добрай раніца, Беларусь!
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 00.30 Навіны.
07.05, 08.05 Дзелавое жыццё.
07.10, 08.10 Зона Х.
09.10 Серыял «Добры дзень, мама!».
10.05 Меладраматычны серыял «Земскі доктар» (Расія).
11.00 Дак. серыял «Пад сонцам» (ЗША).
12.10 «Дзень у вялікім горадзе». Інтэрактыўнае жаночае ток-шоў.
13.15 Журналісцкае расследаванне.
13.45 Ваенны дэтэктыў «Апостал» (Расія).
15.15, 18.40 Навіны рэгіёна.
15.25 Сфера інтэрэсаў.
15.45 Камедыіны серыял «Мужчына ўнутры мяне» (Расія).
16.45 Дакументальна-біяграфічны цыкл «Мая праўда» (Украіна).
17.45 Меладраматычны серыял «Добры дзень, мама!» (Украіна).
19.20, 22.00 Зона Х. Вынікі тыдня.
19.55 Меладраматычны серыял «Земскі доктар» (Расія).
21.00 Панарама.
22.30 Драма «Жыві і памятай» (Расія).
00.45 Дзень спорту.
01.00 Камедыіны серыял «Мужчына ўнутры мяне» (Расія).

06.00, 08.30 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.00 Нашы навіны.
09.05 «Жыць здорава!».
10.25 «Кантрольны закуп».
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Закрытая школа». Шматсерыйны фільм.
12.10 «Шалапутныя нататкі».
12.30 «Час абедцаць».
13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Добрага здароўя!».
14.05 «Модны прысуд».
15.05 «Я падаю на развод».
16.00 Нашы навіны.

16.10 Навіны спорту.
16.15 Фільм «Анастасія Слуцкая».
18.00 Нашы навіны (з субтытрамі).
18.15 Навіны спорту.
18.20 АНТ прадстаўляе: «Чакай мяне».
 Беларусь.
18.55 Поле цудаў.
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Рамантычная камедыя «Жаніх напраткат».
23.10 Баявік «Рэд».
01.10 Начныя навіны.

06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добрага настрою».
07.30 «24 гадзіны».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
09.00 Міс - Мінск 2013.
09.05 «Нам і не снілася».
10.05 «Аўтапанарама».
10.30 «24 гадзіны».
10.40 «Прошаная вячэра».
11.35 «Слова жанчыне». Серыял.
12.30 «Джэймі: абед за 30 хвілін».
13.00 «Добры дзень, доктар».
13.30 «24 гадзіны».
13.50 Міс - Мінск 2013.
13.55 Фільм «Мужчынская жаночая гульня». Расія, 2011 г.
15.35 «Ашуканыя навукай».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Згодна з законам».
17.20 «Міншчына».
17.30 Міс - Мінск 2013.
17.35 «Прошаная вячэра».
18.30 «Такі лёс».
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.30 Фільм «Нявеста з таго свету». ЗША, 2007 г.
22.20 Міс - Мінск 2013.
22.30 «24 гадзіны».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Ежа багоў».
00.00 Еўрапейскі покерны турнір.

07.00 Рэгіянальная праграма.
08.00 Раніца.
09.00 Тэлебарометр.
09.05 Кінааповесць «Яшчэ пра вайну» («Беларусьфільм»)
10.15 Час футбалу.
11.10 «Васіль Быкаў. Франтавыя старонкі». Дакументальны фільм.
11.45 Драма «Знак бяды» («Беларусьфільм»). 1-я і 2-я серыі.

14.30 Музыкальная меладрама «Харысты» (Францыя).
16.45 Мазгавы штурм.
17.20 Беларуская кухня.
17.55 Рэгіянальная праграма.
19.00 Камедыіны баявік «Дурная кампанія» (ЗША-Чэхія).
21.20 Тэлебарометр.
21.25 КЕНО.
21.30 Містычны трылер «Чацвёрты від» (ЗША-Вялікабрытанія).
23.25 Рэпарцёр «Беларускай часіны».
00.15 Баскетбол. Чэмпіянат Еўропы. Жанчыны.
01.50 Арэна.

07.00 «Раніца Расіі».
10.00 «Справа Х. Следства працягваецца». Ток-шоў.
11.00 Весткі.
11.30 «Прамы эфір».
12.40 Тэлесерыял «Дастаеўскі».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.00 Весткі.
14.30 «1000 дробязяў». Ток-шоў.
15.10 «Пра самае галоўнае». Ток-шоў.

15.55 Тэлесерыял «Самара».
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.15 Мясцовы час. Весткі - Масква.
17.30 Весткі. Дзяжурная частка.
17.50 «Таямніцы інстытута высакародных дзяўчын». Тэлесерыял.
18.50 «Ефрасіння. Тайговае каханне». Тэлесерыял.
19.50 Навіны - Беларусь.
20.00 Весткі.
20.45 «Юрмала». Фэст гумарыстычных праграм.
22.30 Тэлесерыял «Самара».
23.30 Навіны - Беларусь.
23.40 «Пацалуўце нявесту!» Тэлесерыял.
00.35 Фільм «Здзіві мяне» (2011 г.).

06.00 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».
08.10 Серыял «Вяртанне Мухтара».
10.00 Сёння.
10.20 «Крамлёўскія дзеці».
11.10 «Да суда».
12.00 «Суд прысяжных».
13.00 Сёння.
13.25 «Суд прысяжных. Канчатковы вердыкт».
14.35 Вострасюжэтны серыял «Вуліцы пабітых ліхтароў».
15.35 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
16.00 Сёння.
16.25 «Пракурорская праверка».
17.35 «Гаворым і паказваем».
18.30 Агляд. Надзвычайнае здарэнне.
19.00 Сёння.
19.35 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Кодэкс гонару-б».
21.15 Прэм'ера. «Жыццё як песня».
22.50 Крымінальная драма «Аднойчы ў Марсэлі».
01.00 «Першая кроў».

05.00 Т/с «Агонь кахання».
06.40 Т/с «Арабэла вяртаецца».
07.05 «Цік-так».
07.20 Т/с «Рускія амазонкі».
09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00 Навіны Садружнасці.
09.10 М/ф «Яшчэ да вайны».

11.30 «Партызанскі край».
12.25 М/ф «Пагроза».
14.15 «Сардэчна запрашаем».
14.45 «Рэспубліка сёння».
15.25 Т/с «Заручальны парэцёнак».
17.00 «Сакрэтныя матэрыялы».
17.30 «Злачынства і пакаранне».
18.30 «Акцэнты».
18.45 М/ф «Яна сказала «Так!»».
21.25 «Любімыя актёры».
21.55 М/ф «Шклянкі вады».
00.25 М/ф «Вячэрні зван».
01.55 М/ф «Балібо».
03.55 Д/ф «3 нагоды. Выдатны сусед».

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Студыя «Белсат».
08.00 «Пераемнікі», дакументальна-публіцыстычны цыкл.
08.15 «Жыццё ля поплаву», тэлесерыял: 7 серыя.
09.00 Блізкая гісторыя. Іншы погляд: «Раскіданы дом», дак. фільм, 1996 г., Польшча.
09.45 На колах.
10.10 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
17.05 «Піпі Доўгаяпанчоха», серыял: 6 серыя.
17.30 «Эміль з Леннэбэргі», серыял: 3 серыя.
18.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
18.05 «Ваенныя гульні», дак. фільм: 3 серыя.
18.50 Еўропа сёння (тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля»)
19.20 Невядомае Беларусь: «Беларускі лес», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
19.50 Калыханка для самых маленькіх: «Мядзведзікі».
20.00 Форум (ток-шоу).
20.45 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма).
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Студыя «Белсат».
22.00 «Апантанья», дак. цыкл.
22.15 «Кароль-вінароб», серыял: 8 серыя.
23.00 «Зух» (Fuks), камедыя, 1999 г., Польшча.
00.30 Лета з дэтэктывам: «Дэфект», тэлесерыял: 3 серыя.
01.25 Аб'ектыў.
01.40 Студыя «Белсат».

22 ЧЭРВЕНА, СУБОТА

06.15 Герайная драма «Брэсцкая крэпасць» (Беларусь-Расія).
08.30 Існасць.
09.00, 12.00, 15.00, 19.00 Навіны.
09.10 Зямельнае пытанне.
09.35 Камедыіны серыял «Таткі».
10.45 Здароўе.
11.30 Усё як мае быць!
12.10 Лірычная камедыя «Верныя сябры» (СССР).
14.15 Вакол планеты.
15.15 Навіны рэгіёна.
15.30 Фільм-фэнтэзі «Кніга майстроў» (Расія).
17.25 Каробка перадач.
18.00 Таямніцы следства.
18.35 Навіны. Цэнтральны рэгіён.
19.15 Трылер «Люзія палёту» (ЗША).
21.00 Панарама.
21.40 Баявік «Выратавальнік» (ЗША).
00.10 Дак. цыкл «Зорнае жыццё».
01.05 Дзень спорту.
01.15 Камедыіны серыял «Таткі» (Расія-Украіна).

07.00 «Суботняя раніца».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 «Смешарыкі. Новыя прыгоды».
09.20 «Здароўе».
10.25 Фільм «У 6 гадзін вечара пасля вайны».
12.05 «Разумніцы і разумнікі».
12.50 Фільм «Крэпасць».
16.00 Нашы навіны.
16.15 Навіны спорту.
16.20 Фільм «У чэрвені 41-га».
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 «Сёння ўвечар».
22.50 «Што? Дзе? Калі?».
00.05 Прэм'ера. Фільм «127 гадзін».

06.10 «Салдаты». Серыял.

07.50 Міс - Мінск 2013.
07.55 Фільм «Нявеста з таго свету». ЗША, 2007 г.
09.40 «Чыстая праца».
10.30 «100 адсоткаў».
11.00 «Жанчыны ХХ стагоддзя».
11.30 «Мінск і мінчане».
12.05 «Сакрэтныя тэрыторыі».
13.05 «Прыгоды дылетанта».
13.40 Міс - Мінск 2013.
13.45 Фільм «У сусор'і быка». Расія, 2003 г.

15.35 «Ваенная таямніца».
16.30 «24 гадзіны».
16.45 «Наша справа».
17.00 «Вялікі горад».
17.40 Міс - Мінск 2013.
17.50 «Дзіўная справа».
18.55 «Рэпарцёрскія гісторыі».
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «СТБ-спорт».
20.10 Фільм «Пралятаючы над гняздом зязюлі». ЗША, 1975 г.
22.45 Міс - Мінск 2013.
22.50 «Зорны рынг». Новы сезон.
23.50 Фільм «Мільён гадоў да нашай эры 2». Францыя - Іспанія, 2007 г.
01.30 «Глядзець усім!».

08.00 Мультифільм «Лятучы карабель».
08.20 Прыгодніцкі серыял «Тры талеры» (Белтэлерадыёкампанія). 1-я і 2-я серыі.
10.15 Пазакласная гадзіна.
10.35 Тэлебарометр.
10.40 Музыкальная камедыя «Сэрцы чатырох» (СССР).

12.30 Наперад у мінулае.
13.05 Пад грыфам «Вядомыя».
13.40 Беларуская кухня.
14.15 Мазгавы штурм.
14.50 Ваенны баявік «У чэрвені 41-га» (Расія-Беларусь). 1-я - 4-я серыі.

19.15 Ваша лато.
20.00 Латарэя «Пяцёрка».
20.15 Вышэй за дах.
20.55 Тэлебарометр.
21.00 КЕНО.
21.20 Фактар сілы.
21.55 Футбол. Кубак Канфедэрацый. Італія - Бразілія. Прамая трансляцыя.
23.55 Крымінальная меладрама «Аднойчы ў правінцыі» (Расія).

07.00 «Юрмала». Фэст гумарыстычных праграм.
08.35 Камедыя «Кахаю, таму што кахаю» (2012 г.).
10.25 «Ранішняя@пошта».
11.00 Весткі.
11.15 «Суботнік».
11.55 «Ха». Маленькія камедыі.
12.25 Фільм «Вылет затрымліваецца».
14.00 Весткі.
14.15 «Сумленны дэтэктыў». Аўтарская праграма.
14.50 Фільм «Смага» (2010 г.).
18.00 «Суботні вечар».
19.00 «Карціна свету».
19.55 Надвор'е на тыдзень.
20.00 Весткі ў суботу.
20.40 Фільм «Сцяжынка ўздоўж ракі». 2011 г.
00.10 1/4 фіналу Першай лігі МС КВЗ.

06.30 Серыял «Злачынства будзе раскрыта».
08.00 Сёння.
08.20 «Агляд».
08.50 «Гатую».
09.25 «Справа густу».
10.00 Сёння.
10.20 «Галоўнае дарога».
10.50 «Кулінарны паядынак».
11.55 «Кватэрнае пытанне».
13.00 Сёння.
13.20 «Прафесія-рэпарцёр».
13.50 Вострасюжэтны серыял «УГРО-4».
19.00 Сёння.
19.25 Вострасюжэтны серыял «УГРО-4».
21.10 «Рускія сенсацыі». Інфармацыйны дэтэктыў.
22.10 «Ты не паверыш!».
23.10 Вострасюжэтны фільм «Вяртанне».
00.50 «Прамень Святла».
01.20 «Рэакцыя Васэрмана».

05.00 Д/ф «Галівудскія пары».
06.00 Мультифільмы.
07.35 «Мільён пытанняў пра прыроду».
07.50 М/с «Смешарыкі».
08.15 «Экспериментатары».
08.30 «Мар! Дзейнічай! Будзь».
09.00, 15.00 Навіны Садружнасці.
09.10 «На шалыкі».
09.40 «Зроблена ў СССР».
10.10 М/ф «Асабліва важнае заданне».
12.30 М/ф «Яшчэ да вайны».
15.10 Т/с «Што сказаў нябожчык».
20.05 «Навіны Садружнасці. Культура».
20.45 М/ф «Жаночыя штучкі».
22.10 М/ф «Яна сказала «Так!»».
23.55 М/ф «Аднакласнікі».
01.50 «Музычны ілюмінатар».
02.20 М/ф «Звычайны герой».
04.05 «Цюркі Расіі».

07.00 Аб'ектыў.
07.25 Студыя «Белсат».

08.00 «Апантанья», дак. цыкл.
08.10 Казкі для дзетак: «Аповеды таты Бабра», «Прыгоды і паходы», «Пацукі».
08.45 «Між намі, бусламі», анімацыйны серыял для дзяцей: 3 серыя.
09.10 «Піпі Доўгаяпанчоха», серыял: 5 серыя.
09.40 «Чарцюк з сёмага класу», дэтэктыў-напрыгодніцкі серыял: 3 серыя.
10.25 Форум (ток-шоу).
11.15 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
11.40 «Дзень «Ч». Версія», дак. фільм, 2009 г., Беларусь: 1 серыя.
12.10 «Жыццё ля поплаву», тэлесерыял: 7 серыя.
13.00 Вагон (сатырычна-забаўляльная праграма).
13.05 «Час гонару», серыял: 39 серыя.
13.55 «Зух», камедыя, 1999 г., Польшча.
15.20 «Сенсацыі ХХ стагоддзя», серыял: «Двубой у Вэнлё».
16.15 «Кароль-вінароб», серыял: 8 серыя.
17.05 «Калі сэрца ў чаканні», серыял: 25 серыя.
17.30 «Скрадзеная малітва», дак. фільм, 2008 г., Польшча.
17.45 «Калядныя вітрыны», дак. фільм, 2003 г., Францыя.
18.40 «Малая Масква», серыял: 3 серыя.
19.30 Над Нёмнам (тэлечасопіс).
19.50 Калыханка для самых маленькіх: «Нодзі ў краіне цацак».
20.00 Паляванне на дзівосы (спазнаваўчая праграма).
20.20 Без рэтушы: «Васіль Быкаў. Апошнія дні»: ч. 1, дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
20.45 Гісторыя пад знакам Пагоні (спазнаваўчая праграма).
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.15 Суботні сеанс: «Доўгі ўік-энд», камедыя, 2004 г., Польшча.
22.30 Невядомае Беларусь: «Беларускі лес», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
23.00 Лета з дэтэктывам: «Дэтэрмінатар», серыял: 3 серыя.
23.45 Аб'ектыў.
00.05 МакраФон: «Салідарныя з Беларуссю-2013», канцэрт.
00.55 «Калыханка» ад Сашы і Сірожа.

▶ МЕРКАВАННЕ

ЦІ ПЕРАМОГУЦЬ ПІНГВІНЫ ЭРДАГАНА?

Эрдаган сеў за стол перамоваў. Але ці пойдзе ён у адстаўку? Пра падзеі ў Турцыі і прычыны пратэста журналіст НЧ Алег Новікаў размаўляе з турэцкім сацыяльным актывістам Сінгурам Саўранам.

— *Хто-небудзь з турэцкіх палітолагаў або журналістаў прагназаваў, што палітычны працэс у Турцыі будзе развівацца па цяперашнім сцэнары?*

— Нават падчас арабскай вясны ніхто ўсур'ез не думаў пра барыкады і стотысячныя маніфестацыі. Аўтарытэт прэм'ера Эрдагана яшчэ пару тыдняў таму здаваўся непарушным. Не маючы моцнага тылу, ён сам не пайшоў бы на канстытуцыйную рэформу, не ключыў бы мір з курдамі, не пачаў весці б вельмі рызыкаўную гульнію на падтрымку сірыйскай апазіцыі. Аднак у выніку аказалася, што база рэжыму не такая маналітная. Дастаткова было фатальнай памылкі ў выглядзе брутальнага разгону дэманстрантаў у парку Гезі, як выявіліся буйныя супярэчнасці паміж сацыяльнымі групамі насельніцтва і нават унутры лагера прыхільнікаў АКР (афіцыйная Партыя развіцця і справядлівасці).

— *Чаму праява паліцэйскага гвалту выклікала такую пратэстную рэакцыю з боку турэцкага грамадства?*

— Паліцэйскі гвалт дапоўніўся двума фактарамі. Па-першае, паліцэйскія абаранялі інтарэсы будаўнічай фірмы, а гэты сектар лічыцца звязаным з уладай. Акрамя таго, людзей шакавала рэакцыя ў СМІ, якая стала дадатковай ілюстрацыяй карумпаванага характару дзяржавы і бізнэсу. У той час, як увесь інтэрнэт бурліў навінамі пра падзеі на плошчы Таксім, ніводны канал тэлебачання не асвятліў гэтую падзею. Прычына зразумелая — нежаданне ўладальнікаў студый канфліктаваць з уладай. Таму замест хапуна нам паказвалі розныя забаўляльныя праграмы, у тым ліку фільм пра пінгвінаў, што дало падставу для акіяна

жартаў, а сама выява пінгвіна хутка стала сімвалам пратэстаў. Калі сур'езна, то Таксім агаліў глыбокі сацыяльны канфлікт. Улады і сам Эрдаган успрымаюць туркаў выключна як цёмных сялян з Анталіі. Наш прэм'ер нават публічна тлумачыў, як трэба піць ёгурт. Аднак аказалася, што ёсць іншая Турцыя — урбаністычная, вестэрнізаваная, арыентаваная на каштоўнасці дэмакратыі і сацыяльнай справядлівасці. Цяпер гэтая Турцыя патрабуе для сябе роўных правоў.

— *Аднак кансалідаванай праграмы патрабаванняў у прагрэсіўнай часткі туркаў няма...*

— Гэта зразумела, калі паглядзець на партрэт сярэдняста-тыстычнага ўдзельніка антыўра-

давых пратэстаў. 75 працэнтаў удзельнікаў акцыі — людзі маладзей за 30 гадоў. Палова з іх ніколі не цікавілася палітыкай. Адсюль карнавальны прысмак таго, што адбываецца. З іншага боку, маладыя людзі не могуць сфармуляваць сваю праграму. Відавочна, што патрабаванне кансервацыі ў цяперашнім выглядзе парку Гезі — вельмі лакалізаваны лозунг. Ініцыятыву ў моладзі спрабуюць перахапіць левыя партыі і прафсаюзы, аднак пакуль уся канкрэтыка абмяжоўваецца толькі адным патрабаваннем — адстаўка прэм'ера Рэдзэпа Эрдагана.

— *У рэпартажах з акцыі пратэстаў можна набачыць шмат партрэтаў Атацюрка. Ці значыць гэта, што моладзь*

сімпатызуе кемаліскай спадчыне?

— Думаю, што большасць маладых людзей ставіцца да Атацюрка абывакава. Аднак у дадзеным выпадку вывучаны ў школьнай праграме запаветы Атацюрка пра адзінства нацыі, доўг кожнага грамадзяніна перад радзімай, нечакана набылі актуальнае гучанне. Плюс імідж Эрдагана як ісламіста і крытыка свецкай мадэлі дзяржавы, за якую змагаўся Атацюрк. Улады самі далі падставу для рэнэсансу любові да кемалізму — як вядома, Эрдаган марыў аднавіць на тэрыторыі парку Гезі элементы артылерыйскіх баракаў пачатку мінулага стагоддзя. Гэтыя баракі былі цэнтрам пачыстаў, якія ў 1909 годзе зрынулі ўладу младатуркаў, да якіх належаў і Мустафа Кемаль. Маніфестанты, калі спяваюць песню «Мы ўсе салдаты Атацюрка», проста выказваюць сваю апазіцыйнасць да Эрдагана.

— *Як ставяцца да пратэстаў курдскія нацыяналісты? Як вядома, не так даўно яны падпісалі з Анкарой мірную дамову ў абмен на культурна-адміністратыўную аўтаномію.*

— Кіраўніцтва Рабочай партыі Курдыстана прыняло на гэты конт спецыяльную заяву. На думку курдаў, рэпрэсіі супраць дэманстрантаў непрыемныя, паколькі перашкаджаюць усталяванню ў Турцыі дэмакратыі, без якой немагчыма ў тым ліку развіццё курдскага народу. Аналітыкі лічаць, што, хутчэй за ўсё, РПК адтэрмінуе эвакуацыю сваіх атрадаў у іракскі Курдыстан, як гэтага патрабуе дамова. Увогуле, знешняя палітыка Турцыі, у тым ліку ў сірыйскім пытанні, цяпер, напэўна, будзе не такой актыўнай.

— *Ці можа Эрдаган пайсці ў адстаўку?*

— Пакуль ён рашуча адмаўляе такую перспектыву. Блізкія да ўраду СМІ сцвярджаюць, што за ўсімі хваляваннямі стаяць люмпены і алкаголікі, незадаволеныя нядаўнім драконаўскім законам аб абмежаванні продажу алкагольных напояў. Што тычыцца

прэм'ера, то калі ён 8 чэрвеня вярнуўся з Афрыкі, у аэрапорце мела месца вялікае шоў. У прысутнасці натоўпу сваіх фанатаў палітык звінаваціў у апошніх падзеях ворагаў Турцыі, якія намагаюцца разбурыць турэцкую эканоміку. Па яго словах, выхадкі «вандалаў» таксама прафінансаваў кіраўнік аднаго з банкаў. У фінале прамовы кіраўнік ураду паабяцаў ахвяраваць жыццё за дэмакратыю. Такая ваяўнічая рыгорыка была прадказальнай з улікам асобы Эрдагана. Яму характэрны нарцысізм і аўтарытарызм. Яму не проста прызнаць сябе лузерам. Тым больш у зеніце, здавалася б, сваёй палітычнай кар'еры. Вядома, што яе наступным этапам павінна была стаць кампанія за абранне Эрдагана прэзідэнтам.

— *Як пратэсты адлюстраваліся на стане турэцкай эканомікі?*

— Пакуль нічога асаблівага не адбылося: індэкс крэдытнага даверу да Турцыі застаўся дастаткова высокім. Аднак трывожныя з'явы таксама ёсць. Ходзяць чуткі пра тое, што некаторыя банкі пачалі паступова выводзіць грошы ў замежжа, баючыся наплыву жадаючых зняць свае сродкі. На карысць панічных настрою і старыя прагнозы эканамістаў пра тое, што цяперашні бум у будаўнічым бізнэсе — бурбалка, якая можа ў любы момант выбухнуць. Таму эскалацыя пратэстаў вельмі небяспечная для эканомікі. Не дарма адна з вядучых газет пракаментавала ваяўнічыя дэкларацыі прэм'ера ў аэрапорце словамі: «Прэм'ер падпальвае Турцыю». З улікам сказанага ўсе прагназуюць хуткі раскол у шэрагах урадавай партыі на фракцыю рэакцыянераў і групоўку прагматычных апаратчыкаў. Апошнія будуць схіляць Эрдагана да адстаўкі. Прынамсі ўжо зараз некаторыя людзі з яго атачэння крытыкуюць лідара АКР за тое, што ён стаў лабістам будаўнічых кампаній.

— *У інтэрнэце актыўна абмяркоўваюць варыянт падзей у выпадку, калі Эрдаган адмовіцца сысці. Кажуць, што тады з-за растучага палітычнага хаосу армія можа здзейсніць вайсковы пераварот.*

— Эрдаган і яго партыя тройчы запар перамагалі на выбарах, у тым ліку і таму, што туркаў дасталі дыктатуры вайскоўцаў, якія перыядычна разганялі цывільны ўрад. Эрдаган расправіўся з генераламі, аднак цяпер ён сам хоча стаць генералам, што не падабаецца людзям. Таму вайсковы пераварот у нашым выпадку — не выйсце з сітуацыі.

▶ ЯНЫ ПРА НАС. ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

У беларускіх чыноўнікаў цяпер развязаныя рукі. Яны і раней патрабавалі забараніць канцэрты «Рамштайн», Мэрыліна Мэнсана і Элтана Джона. З гэтага часу гэта зрабіць надзвычай проста: абвясціў групу «ідэяна чужой» — і справе канец. Акрамя таго, можна ўжо не папаўняць чорныя спісы забароненых музыкаў, дзе значацца беларусы «Ляпіс Трубяцкой», расійскія ДДТ і «Сплін». Ну а беларускай моладзі давядзецца ездзіць на канцэрты зорак у Расію ці Латвію. Што таксама не бяда — амаль усе «прасунутыя» беларусы даўно ўжо аддаюць перавагу не жыць у адной краіне з бацькам.

«Невское время» (Расія)

Трэба прызнаць, што беларуская дзяржава функцыянуе даволі эфектыўна. Гэта тычыцца не толькі культуры і ідэалогіі (апошняя тут не толькі існуе, але і маюцца афіцыйныя

структуры, якія курыруюць дадзеную сферу), але і значна больш прыземленых рэчаў. За час працы медыяфоруму мы праехалі не адну сотню кіламетраў. І ўсюды — не толькі на асноўных аўтастрадах, але і ў глыбінцы — уздоўж бязмежных насычана-жоўтых рапсавых палёў і багатых лясоў цягнуцца проста ідэальныя парасійскія мерка дарогі. Адчуваецца, што ў гэтым беларусы — не зусім рускія. Ці рускія, але якія дзіўным чынам здолелі зжыць нашу шматвяковую бяду.

«Культура» (Расія)

Эксперты тлумачаць цікавасць Мінска да дыялогу з Еўропай эканамічнымі праблемамі і ўзмацненнем ціску з боку Расіі з нагоды прыватызацыі. На гэтым тыдні стагнацыю ў эканоміцы прызнала нават Міністэрства эканомікі. «Ключавыя сектары эканомікі не дэманструюць

росту ВУП... Ва ўсіх відах эканамічнай дзейнасці ў студзені-красавіку бягучага года адзначаецца тэндэнцыя запавольвання тэмпаў росту», — гаворыцца ў аглядзе міністэрства. Пра інфляцыйныя рызыкі папярэджваюць і міжнародныя эксперты. У прыватнасці, да 30% інфляцыі ў Беларусі прагназуюць аналітыкі Еўразійскага банка развіцця.

«Независимая газета» (Расія)

Наогул, тэма гомасэксуалізму і лесбіянства ў краінах Еўрасаюза і ЗША перыядычна падымаецца афіцыйным Мінскам у адказ на крытыку стану правоў чалавека ў Беларусі. Еўрапейцы кажуць Лукашэнку, што дрэнна, калі разганялі ліберальны натоўп. А Лукашэнка ім адказвае, што дрэнна, калі жэняцца мужыкі, а вы б'яце нармальных людзей. Так што ў грамадзян Францыі і ўсёй Еўропы ўжо ёсць салідны абаронца

і заступнік у асобе непахіснага Лукашэнка. Мяркуем, і маральная падтрымка беларускага лідара ўжо шмат што значыць для пакрыўджаных французцаў.

«Национальная идея» (Арменія)

Паўторная заява міністра абароны Расіі Сяргея Шайгу, якая была зробленая ім 4 чэрвеня ў Мінску пра базаванне ў хуткім часе палка расійскіх ВПС у Беларусі і пра пошук адпаведнага аэрадрома, ёсць сведчаннем таго, што беларускае кіраўніцтва паступова губляе рычагі вядзення самастойнай знешняй палітыкі. Спадзеючыся на далейшыя расійскія крэдыты і прэферэнцыі для умацавання ўласнай улады ў абмен на дыслакацыю трэцяга па ліку ваеннага аб'екта Расіі, Лукашэнка ўцягвае Беларусь у сферу ваенных гульніў Крамля з Захадам.

«Deutsche Welle» (Германія)

МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

РАСІЯ. ПРАВАСЛАЎНЫЯ ФУНДАМЕНТАЛІСТЫ АСУДЗІЛІ РАЗВОД ПУЦІНЫХ

Разрыў шлюбу паміж Уладзімірам і Людмілай Пуцінымі паставіў Рускую Праваслаўную Царкву ў няпростое становішча. Як вядома, паводле праваслаўных канонаў, такая практыка не вітаецца. З іншага боку, цяжка ўзгадаць, калі ў сучаснай Расіі царква мела мужнасць крытыкаваць уладу. У такой сітуацыі клір РПЦ, здаецца, вырашыў прамаўчаць. Прынамсі пакуль ніводнага каментарна на конт этычнасці паводзін Уладзіміра Пуціна, верніка РПЦ, не было. А вось радыкальнай фракцыі праваслаўя, якая не фінансуецца дзяржавай, губляць няма чаго. Таму яе прадстаўнікі ахвотна крытыкуюць учынкi Пуціна. Так, напрыклад, Саюз праваслаўных брацтваў заявіў вуснамі свайго каардынатара пра тое, што «праваслаўны прэзідэнт Пуцін паказаў ганебны прыклад». Асабліва адзначаецца тое, што развод адбыўся на фоне таго, што Расія і так сусветны рэкардсмен па колькасці разводаў. Дасталася ад фундаменталістаў і кіраўнікам РПЦ. На іх думку, тактыка маўчання адносна паводзін кіраўніка Расіі адмоўна

ўплывае на аўтарытэт храму. Так гэта ці не, сказаць цяжка. Аднак усё сацыялагі згодна з тым, што сярод жанчын сярэдняга ўзросту рэйтынг Пуціна дакладна знізіцца. Асабліва, калі бліжэйшым часам у яго з'явіцца новая жонка. Некаторыя выданні лічаць, што развод ёсць першы крок у гэтым накірунку.

Паводле расійскай прэсы

ГЕРМАНИЯ. АНАРХІСТЫ ПАГРАЖАЮЦЬ УЗАРВАЦЬ ДАМБЫ

На нямецкім анархісцкім партале Indymedia з'явілася незвычайная заява групы, якая называе сябе Flut-Brigade (Брыгада патоку). Групоўка заяўляе пра намер арганізаваць тэракты на дамбах у паўднёвай Германіі (зона, што была ахопленая павадкамі), каб «апусціць Германію, або прынамсі яе частку, на дно». «Для нас дыверсія — не проста слова. Па гэтай прычыне мы паставілі перад сабой задачу — арганізаваць руйнаванне нямецкіх нацыянальных пляцін і дамб», — пішучы сябры Flut-Brigade. Сваю нянавісць да дзяржавы каманда тлумачыць тым, што нямецкая дзяржава, быццам, з'яўляецца нашчадкам Трэцяга рэйху. Калі верыць той жа заяве Flut-Brigade, яе баевікі ўжо арганізавалі паломкі на трох дамбах, якія, па словах аўтараў заявы, «дапамаглі павялічыць плошчу бясплатнага басейну пад назвай Германія». Праўда, пра якія дамбы ідзе размова, не зразумела. Хаця інфармацыя ад Flut-Brigade нагадвае прыкол, рэгіянальныя правыя палітыкі ахвотна пачалі размаўляць пра пагрозу ад левых тэрарыстаў. Адзін з кансерватыўных дэпутатаў Саксоніі ўжо патрабаваў павялічыць штат ахоўнікаў на дамбах і пачаць іх паветранае патруляванне.

Паводле нямецкай прэсы

УЗБЕКІСТАН. ПОЎНАЯ БІЯМЕТРЫЗАЦЫЯ НАСЕЛЬНІЦТВА

Ва Узбекістане адбываецца адна з самых абсурдных рэформаў у гісторыі не толькі краіны, аднак, напэўна, і СНД. Ідзе татальны абмен старых пашпартаў на новыя, у якіх таксама ёсць біяметрычныя дадзеныя ўладальніка. Прычына абмену — без біяметрычнага пашпарту нікуды. Без біяметрычных пашпартоў сталі неахвотна выпускаць за мяжу, дылеры адмаўляюцца прадаваць новыя сімкарты для мабільнікаў, натарыусы не рэгіструюць здзелкі куплі-продажу кватэр, у аб'ектаў не бяруць дакументы. Больш таго, ад бюджэтнікаў і студэнтаў патрабуюць заманіць пашпарты пад пагрозай звальнення. У выніку ў аддзяленнях МУС ажыятаж. Самае смешнае, што пашпарт, паводле закону, можна мяняць да 2015-га года ўключна. Адзіная думка, якая ўзнікае ў экспертаў, — уладзе тэрмінова трэба грошы. Паколькі для абмену патрэбна заплаціць каля 15 долараў, у маштабе ўсёй краіны атрымліваецца салідная дапамога для бюджэту.

Паводле ўзбекскай прэсы

МАЛДОВА. АРМІЯ ЗАСТАЛАСЯ БЕЗ СЦЯГА

Знакавы крадзеж здзейснены ў Кішыневе. У ноч на 6 чэрвеня з будынку Мінабароны Малдовы скралі галоўны сцяг. Нягледзячы на тое, што будынак Міністэрства ахоўваюць падраздзяленні ўзброеных сілаў, і сам будынак з'яўляецца рэжымным аб'ектам, зламыснікі ўмудрыліся прабрацца ўнутр. Следчыя органы адмаўляюцца каментараваць тое, што адбылося. Між тым, ёсць версія, што тут працуе серыйны злодзей. Справа ў тым, што апошнім часам у краіне адбыўся шэраг падобных інцыдэнтаў. З афіцыйных устаноў таямніча знікаюць нацыянальныя сцягі. Так, у тую ж ноч на 6 чэрвеня знік малдаўскі трыкалор, які быў усталяваны каля сталічнай мэрыі. Правая прэса піша, што тут яўна замешаны фанатычны камуніст або панславіст, які ненавідзіць малдаўскую дзяржаўнасць. Левыя СМІ ў сваю чаргу мяркуюць, што адсутнасць атрыбутыкі адпавядае прававой сітуацыі, якая склалася пасля красавіцкіх беспарадкаў у Кішыневе ў 2009 годзе. Тады невядомыя знішчылі арыгінал Дэкларацыі аб незалежнасці Малдовы.

Паводле малдаўскай прэсы

КАРУПЦЫЯ

О, СПОРТ, ТЫ — КАРУПЦЫЯ!

Алег НОВІКАЎ

Згадаючы леташні еўрапейскі футбольны турнір, украінская прэса робіць адназначную выснову: такія маштабныя спартыўныя мерапрыемствы грамадзянам постсавецкіх краін каштуюць больш, чым ліквідацыя наступстваў катастрофаў.

Беларускія турысты, якія часта лятаюць з кіеўскага аэрапорта Барыспаль, напэўна, звярнулі ўвагу на адну непрыемную інавацыю. Прыкладна з мая кошты на транспарт, што дастаўляе людзей з горада да тэрміналаў, выраслі ўдвая — з 25 да 40 грыўняў (5 долараў). Пабачыўшы грывасу пасажыраў, таксісты вымушаны былі апраўдвацца: «Гэта не мы, гэта ўсё Еўра».

Аказваецца, адміністрацыя барыспальскага аэрапорта ўзяла перад чэмпіянатам Еўропы па футболе прыкладна 9 мільярдаў грыўняў (мільярд долараў) на рэканструкцыю і будаўніцтва дадатковага міжнароднага тэрмінала. Стаўка рабілася на той самы футбол, які меў спачатку прыцягнуць фанатаў, а пасля новую хвалю турыстаў, якія зацікавяцца праз футбольныя трансляцыі Украінай.

Аднак калькуляцыя аказалася кепскай. Паводле статыстыкі, Барыспаль загрузаны ў сярэднім толькі на 33 працэнты. Яшчэ больш сумны малонак у іншых аэрапортах, якія таксама будаваліся пад Еўра-2012. У Львове загрузанасць — 8 працэнтаў, а ў Данецку — 10 працэнтаў. Дарэчы, у Данецку аэрапорт будавалі ўвогуле з разлікам на тое, што ён стане паветраным мостам паміж Еўропай і Азіяй. Цяпер зразумела, што ніякага моста не будзе. Нават палякі прыпынілі палёты ў Данбас.

Між тым, даўгі трэба аддаваць. Вось і даводзіцца ў тым жа Барыспалі павышаць плату за паркоўку каля ўваходу ў тэрмінал, які з-за сваёй пустэчы чымсьці нагадвае Мінск-2.

Аэрапорт Барыспаль — адзін з самых вядомых прыкладаў у дыскусіі, якая разгарнулася на старонках украінскай прэсы вакол пытанне: што даў Украіне леташні футбольны турнір? Адказы на гэта пытанне наступныя: «Для краіны ў цэлым Еўра-2012, безумоўна, — эканамічны ўдар, паколькі размовы аб замежных фундаментарах так і засталіся размовамі, а ўсё ўкладзеныя грошы — гэта, па сутнасці, адарваныя ад сацыялікі і іншых важных для насельніцтва праграм. Для дробнага бізнесу чэмпіят павярнуўся каласальнымі паборамі, а ў шэрагу выпадкаў нават згортаннем прадпрыемстваў дзейнасці» («Главное»). «Праз год стала ясна, што дзяржава пабу-

давала чарговыя «пацёмкінскія вёскі» з неапраўдана разадзёмнымі каштарысамі, якія наўрад ці калі-небудзь акупяцца. Больш за тое, сёння яны патрабуюць дадатковых фінансавых уліванняў» («Тиждень»).

З новым стадыёнам «Украіна» (Львоў), на якім за ўсю яго гісторыю згулялі ўсяго 10 матчаў, сітуацыя настолькі крытычная, што ў львоўскім гарсавеце прапанавалі разабраць канструкцыю на будаўнічыя матэрыялы, якія пасля можна было б прадаць. Цяпер стадыён перададлі на баланс Міністэрства моладзі.

Адразу ўзнікае пытанне: хто планавалі такія гіганцкія праекты і нашто? Няўжо арганізатары не ведалі пра вопыт Партугаліі, якая прымала еўрапейскі чэмпіят, і Грэцыі, якая выступіла гаспадаром Алімпіяды 2004 года?

Акрамя таго, на час падрыхтоўкі да Еўра-2012 было зразумела, што пачаўся крызіс, і надзеі на турыстычны бум — марныя. Як прызнае часопіс «Фокус»: «Украіна ў вачах сусветнай супольнасці выглядае нават горш, чым да турніру. Карупцыя, выбарчае правасуддзе, аўтарытарны рэжым, а зусім не гасціннасць і велікасць — асноўная тэма публікацый заходніх СМІ пра Украіну».

Але калі меркаваць па пуб-

лікацыях, самае вялікае расчараванне ўкраінцаў ад Еўра-2012 — стан аўтадарог. Аказалася, што большасць пабудаваных да чэмпіяната дарог не вытрымалі зімы. Праўда, засталіся сапраўды якасныя трасы Кіеў — Чоп і Кіеў — Харкаў, але гэта толькі 2% дарожнай сеткі Украіны. Затое выплаты па крэдытах, узятых на рэканструкцыю старых, робяць немагчымым будаўніцтва новых дарог — у бліжэйшыя гады магчымы толькі рамонт імаў.

Медыя адзначаюць, што за украінскай гігантаніяй Еўра-2012 стаяў банальны карупцыйны складнік: узвядзенне буйных канструкцый дазваляла прыножыць сумы адкатаў у каштарысах амбіцыйнага праекта. Натуральна ўзнікае пытанне, што робяць пракуратура і следчыя органы? Яны сапраўды не спяць.

Так, з пачатку гэтага года пракуратура Львоўскай вобласці ўзбудзіла каля 10 крымінальных спраў па фактах злоўжыванняў службовых асоб з фірмы «Дырэкцыя па будаўніцтве аб'ектаў Еўра-2012 ў Львове», іншых распарадчыкаў бюджэтных сродкаў і прадпрыемстваў-падрадчыкаў. Агульная сума нанесенай дзяржаве шкоды па названых справах

складае амаль 10 мільёнаў грыўняў (больш за мільён долараў).

Паводле справаздачы міжнароднай няўрадавай арганізацыі Freedom House, украінскія чыноўнікі прысвоілі траціну бюджэту, прадугледжанага на падрыхтоўку і правядзенне чэмпіяната Еўропы па футболе ва Украіне ў 2012 годзе. Усяго, для даведкі, на падрыхтоўку турніру пайшло 5,5 мільярда еўра з бюджэту. Такія гіганцкія патокі грошаў не маглі прайсці па-за кантролем чыноўнікаў вышэйшага рангу.

Уся эпапея з Еўра-2012 выклікае лагічнае пытанне: ці не паўторыцца тая ж гісторыя ў Мінску, які збіраецца прыняць у наступным годзе чэмпіят свету па хакею? Калі і паўторыцца, то гэта будзе бледная копія зімовай Алімпіяды ў Сочы. Роўна за год да старту Алімпіяды-2014 у Сочы ўлады афіцыйна абвясцілі бягучы кошт усіх выдаткаў, вылучаных на будаўніцтва і арганізацыю правядзення гульні, і гэта апынулася рэальна неверагодная сума — больш за 1,5 трыльёна рублёў, або 50 мільярдаў долараў. Неймаверны рост выдаткаў на падрыхтоўку да Алімпійскіх гульні можна растлумачыць толькі «татальнай» і беспрасветнай карупцыяй, распіламі і крадзяжамі.

Украінскія чыноўнікі прысвоілі траціну бюджэту, прадугледжанага на чэмпіят Еўропы па футболе ў 2012 годзе

Блогеры падлічылі, што замест растраты 1,5 трыльёна рублёў у Расіі можна было б пабудаваць у кожным буйным горадзе 1100 басейнаў; крытых лядовых палацаў з штучным лёдам; стадыёнаў на 10 тысяч гледачоў і фізкультурна-аздраўленчых комплексаў. Дадаткова кожнаму (!) расейцу набыць электронную скакалку з убудаваным лічылнікам скачкоў; усім грамадзянам ад 5 да 25 гадоў падарыць па пары добрых роўнаважных канькоў; усім мужчынам Расіі — па футбольным і баскетбольным мячы і пары хакейных канькоў, а кожнай расійскай жанчыне — вальейбольны мяч і пару фігурных канькоў. Адзін факт таго, што дарога ад Адлера да Чырвонай Паляны даўжынёй усяго толькі 48 кіламетраў каштавала падаткаплацельшчыкам «дзікай» сумы ў 260 мільярдаў рублёў, наводзіць на жудасныя думкі. Атрымліваецца, што адзін кіламетр трасы каштуе больш за 5 мільярдаў рублёў (паўтара мільярда долараў ЗША)! Для параўнання, у мінулым годзе амерыканцы адправілі на Марс касмічны апарат. Увесь гэты праект (запуск ракеты + марсаход) абышоўся Штатам у тры з лішнім разы танней.

▶ ЦИКАВА

СУПЕРМЭН СУПРАЦЬ ГІТЛЕРА

Алег НОВІКАЎ

Сусветная прэм'ера фільма «Чалавек са сталі» пра прыгоды Супермэна — добрая нагода ўзгадаць ролю супергероя ў амерыканскай і сусветнай палітыцы.

Маісей, Ісус, герой фільму Робін Гуд у выкананні актора Дугласа Фэрбенкса, зорка бейсболу 1930-х гадоў Бейб Рут... Гэтыя персанажы і людзі называліся галоўнымі прататыпамі Супермэна. Быццам, нехта з іх натхніў у 1938 годзе мастака Джэры Сігала і пісьменніка Джо Шустэра прыдумаць чалавека з літарай S на грудзях. Так ці інакш, у выніку з'явілася канцэнтраваная ідэя ідэальнага амерыканца. Па-першае, Супермэн — імігрант (як вядома, ён паходзіць з далёкай планеты). Па-другое, ён, нягледзячы на свае таленты, сам зарабляе сабе на жыццё, працуючы клеркам у нейкай рэдакцыі. І, нарэшце, у яго маральныя якасці ідэальнага грамадзяніна: ён актыўна рэагуе на ўсе праявы несправядлівасці.

Коміксы з прыгодамі Супермэна адразу заваявалі рынак. Аднак аўтараў цікавалі не толькі грошы. Абодва яны паходзілі з сем'яў яўрэйскіх імігрантаў, і, відавочна, цікавіліся тым, што адбываецца ў Еўропе, дзе набываў сілу ваяўнічы антысемітызм. Калі за акіянам пачалася вайна, стваральнікі Супермэна вырашылі падключыць да барацьбы з фашыстамі свайго героя.

У лютым 1940 года часопіс «Look» апублікаваў гісторыю «Супермэн кладзе канец вайне». У коміксе распавядалася пра тое, як Супермен дапамагае французам прарваць лінію Зігфрыда (нямецкі абарончы комплекс уздоўж мяжы з Францыяй). Паводле сюжэта, Супермэн за кошт сваёй фантастычнай сілы разбурае фартыфікацыі немцаў, што дазваляе французскаму войску прарвацца ў германскі тыл. Потым наш супергерой адпраўляецца ў Берлін, каб захапіць у палон Гітлера. Аднак аднаго фюрэра яму мала. Ён адразу адпраўляецца ў Маскву, каб знайсці там Іосіфа Сталіна. Пасля Супермэн дастаўляе салодкую парачку, якая, паводле яго слоў, нясе адказнасць за вайну, у трыбунал Лігі нацый.

Комікс пра перамогу Супермэна над Сталінам і Гітлерам адразу выклікаў вялікі скандал. На той час амерыканскія палітыкі ўстрымліваліся ад таго, каб улазіць у вайсковы канфлікт у Еўропе. Прыхільнікі нейтралітэту і нямецкага дыяспара пабачылі ў публікацыі адкрытую правакацыю.

Аднак куды больш былі расчараваныя коміксам у Берліне, дзе Супермэн доўгі час лічыўся стандартам арыўскай расы. Хутка ў часопісе «Das Schwarze Korps», што выходзіў пад дахам

SS, быў апублікаваны артыкул пра прыроду феномена Супермэна. На думку аўтара публікацыі, Супермэн атручвае атмасферу, у якой жывуць амерыканскія падлеткі, паколькі гэты комікс вырабляюць яўрэі. Яшчэ далей пайшоў міністр прапаганды Ёзэф Гебельс, які ў адной са сваіх прамоў у Рэйхстагу прамым тэкстам заявіў, што «Супермэн — яўрэй». Апісаная гісторыя падштурнула фашыстаў выдумваць свой эрзац амерыканскай індустрыі коміксаў. Тым больш, на гэты момант усе разумелі значную ролю дзіцячай літаратуры для сацыяльнай інжынерні. У Германіі эрзацам амерыканскіх коміксаў сталі часопісы «Bilder Bogen von Kriegen». Праўда, асноўнага героя ў «Bilder Bogen von Kriegen», у адрозненне ад амерыканскіх коміксаў, не было. Як правіла, у кожным выпуску ў малюнках распавядаўся нейкі эпізод баявых дзеянняў, пераможцамі ў якім былі, зразумела, салдаты Вермахту.

Між тым, адбыўся Перл-Харбар. Пасля ўступлення ЗША ў вайну ўсіх амерыканскіх супергерояў адразу «мабілізавалі» на фронт. Супермен, а таксама іншыя супергерой — Капітан Амерыка, Бэтмэн і нават мультыплікацыйны персанаж Мікі Маўс — пачалі ваяваць з нацыстамі. Кажуць, што менавіта Франклін Рузвельт прыдумаў палітыкаваць коміксы. Гэта была частка дзяржаўнай стратэгіі на тое, каб зрабіць паўсядзённую масавую культуру своеасаблівай формай прапаганды.

Ідэя адправіць Супермэна і яго калег на вайну спрацавала. Паводле падлікаў амерыканскіх культуролагаў, самыя вялікія тыражы коміксаў у ЗША мелі месца якраз у часы вайны. Відавочна, што сам жанр быў вельмі запатрабаваны на фоне шматлікіх праблем, якія выклікала вайна. Акрамя таго, усе сюжэты гісторый заканчваліся абавязковай перамогай супергерояў над праціўнікамі-нацыстамі, гэта ўзмацняла надзею на тое, што перамога непазбежная.

Пасля перамогі інтарэс да коміксаў рэзка ўпаў. Некаторыя

персанажы нават зніклі з-за таго, што кампаніі, якія выдумлялі пра іх коміксы, сталі банкрутамі. Супермэну, які на той час стаў адным з сімвалаў амерыканскага ладу жыцця, такі лёс не пагражаў. Гісторыі пра яго прыгоды працягвалі выходзіць, а яго самога час ад часу адпраўлялі ў гарачыя кропкі. Напрыклад, адзін з выпускаў быў прысвечаны прыгодам Супермэна ў вайне на Карэйскім паўвостраве.

А вось на вайну з Іракам Супермэн не трапіў, хаця туды адправілася цэлая брыгада супергерояў — Чалавек-павук, Капітан Амерыка. Магчыма, справа ў тым, што правы на Супермэна належаць кампаніі «DC Comics». Кіраўніцтва «DC Comics» аказалася менш патрыятычным, чым дырэкцыя кампаніі «Marvell» (уладальнік брэндаў «Чалавек-павук» і «Капітан Амерыка»). «Marvell» у час іракскай вайны разам з Мінабароны запусціў серыю «America support you» пра тое, як супергерой дапамагаюць амерыканскім салдатам перамагчы Садама.

Дарэчы, Садам таксама ўздымаў баявы дух сваіх салдат за кошт коміксу пра супергероя. Праўда, галоўным героем іракскіх маляваных гісторый быў не выдуман персанаж, а сам дыктатар. Хаця гэта ўжо не было ноў-хаў. Раней, напрыканцы мінулага стагоддзя, у Венесуэле выходзілі коміксы, галоўным героем якіх быў Уга Чавес. Узброены бейсбольнай бітай, намалеваны Уга жорстка караў усіх, хто не жадаў жыць адпаведна з прынцыпамі нядаўна прынятай т.зв. баліварыянскай канстытуцыі.

Можна лёгка заўважыць, што Суперчавес — гэта падробка пад Супермэна. Імпартаваць вобраз Супермэна і надаваць яму мясцовы каларыт — вельмі папулярная рэч. Так, у Ізраілі сярод правага электарату вельмі папулярны ізраільскі Супермэн, якога завуць Шаломэн. Шаломэн па сюжэту коміксаў галоўным чынам даводзіцца даваць прыкурыць арабскім тэрарыстам, якім, у сваю чаргу, часта дапамагаюць розныя дыпламаты з пацыфісцкімі забаванамі.

Застаецца задацца пытаннем: ці нясе нейкую палітычную місію фільм «Чалавек са сталі», які выйшаў на экраны 14 чэрвеня? Калі меркаваць па анатацыях, гэта хутчэй псіхалагізаваны трылер. Праўда, палітычны падтэкст усё роўна прысутнічае. Справа ў тым, што «Чалавек са сталі» выходзіць у часы крызісу, а першыя коміксы пра Супермэна таксама пабачылі свет у часы Вялікай дэпрэсіі. І хаця пра палітыку там не было ні слова, людзі ўспрынялі супергероя як прапагандыста «Новага курсу» Франкліна Рузвельта, паколькі ён даваў людзям надзею на лепшае. Паглядзім, што атрымаецца ў стваральнікаў «Чалавека са сталі» рэжысёра Зака Снайдэра і прадзюсара Крыстафера Нолана.

▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

КРЫСЦІНА КІРШНЕР

З ініцыятывы прэзідэнта Аргенціны яе прыхільнікі пачалі з мінулага тыдня кантраляваць кошты ў крамах. Робіцца гэта самым прымітыўным спосабам: людзі ходзяць па гандлёвых кропках і запісваюць у сшыткі ўсе лічбы на ценніках 500 тавараў, якія прызнаны сацыяльна значнымі. У выпадку, калі лічбы на ценніках большыя, чым устаноўлена законам, валанцёры прэзідэнта паведамляюць куды трэба. У адміністрацыі сапраўды вераць, што за кошт такога грамадзянскага кантролю можна будзе спыніць рост коштаў як мінімум на тая сумы 500 тавараў асноўнага спажывання і, адпаведна, прыпыніць рост інфляцыі, якая з пачатку года склала 23 працэнты. Перш за ўсё, інспектары-пераністы звяртаюць увагу на гандлёвыя кропкі, які належаць іншаземцам, на штат сетаў супермаркетаў кампаній «Carrefour» або «Wal-Mart». Лічыцца, што замежныя спецслужбы, працуючы праз згаданыя фірмы, могуць падарваць стабільнасць. Між тым, правая апазіцыя крытыкуе ідэю, у тым ліку звяртае ўвагу на тое, што практычна тым жа самым займаўся Hitlerjugend (моладзевая структура германскай партыі нацыстаў) у часы дэпрэсіі, з той розніцай, што адказнасць за рост коштаў тады ўскладалі не на замежных гандляроў, а на яўрэяў.

АЛЕНА МІЗУЛІНА

Дэпутат Дзяржаўнай Думы Расіі ад партыі «Справядлівая Расія», кіраўнік камітэту па пытаннях сям'і знайшла ідэальную формулу ячэйкі грамадства для Расіі. Падпарадкаваны ёй камітэт прапанаваў Канцэпцыю дзяржаўнай сямейнай палітыкі да 2025 года. Асноўны тэзіс: варыяцыі форм прыватных адносін паміж прадстаўнікамі постіндустрыяльнага грамадства — небяспечны міф. Паўнаважна сям'ёй, паводле Мізулінай, будзе лічыцца толькі сям'я з трыма дзецьмі, прычым тая, якая пражывае ў адной кватэры з іншымі сваякамі, прычым у двух пакаленнях. Нашто маладой пары патрэбна жыць са старымі людзьмі? На думку Мізулінай, тое, што малады бацькам з дзецьмі часта даводзіцца жыць у адной кватэры з цешчамі-свакрукхамі і іншымі сваякамі, дабратворна адбіваецца на фармаванні маральнага аблічча чальцоў сям'і. «Штатгенерацияная сям'я кампактнага пражывання» па вызначэнні Мізулінай, выклікае «моцны аўтарытэт бацькоўскай улады». Як адзначае антыпупіцкая апазіцыя, фактычна Мізуліна заклікае ўрад адмовіцца ад будаўніцтва сацыяльнага жылля для маладых сямей, а яе канцэпцыя цудоўна падкрэслівае кансерватыўны паварот у палітыцы Крамля.

МАЛЬКАЛЬМ ТЭРНБУЛ

Тэрнбул — адзін з лідараў аўстралійскай апазіцыйнай ліберальнай партыі і руху за ператварэнне Аўстраліі ў рэспубліку. 14 гадоў таму Тэрнбул і яго сябры-рэспубліканцы перажылі цяжкі ўдар. На рэферэндуме пра магчымы пераход на рэспубліканскі лад аўстралійцы вырашылі і далей заставацца падданымі англійскай кароны. За рэспубліку прагаласавала 45 працэнтаў удзельнікаў плебісцыту. І вось зараз Тэрнбул зноў даў старт новай кампаніі за рэферэндум. Пра пачатак кампаніі было абвешчана падчас прэзентацыі кнігі «Рэспубліканскі праект: план і аргументы за новую Аўстралію», якую напісаў сам Малькальм. На думку Тэрнбула, сёння самы зручны час для стварэння Аўстралійскай Рэспублікі, паколькі яе Вялікасць Елізавета Другая вельмі старэнькая. Яе хуткі сыход у лепшы свет, на думку палітыка, дае Аўстраліі ўнікальны шанс адмовіцца ад фармальнага падпарадкавання Лондану. Прэса асцярожна каментуе ініцыятыву Тэрнбула. На думку журналістаў, шмат што будзе залежыць ад таго, хто будзе нашчадкам Елізаветы. Калі карона прыойдзе да непапулярнага прынца Чарльза, аўстралійцы могуць прагаласаваць за рэспубліку. Аднак у выпадку, калі манархам стане прынец Вільям, рэспубліканцам зноў нічога не свеціць. Вільям і яго жонка Кейт вельмі папулярныя ў аўстралійскім грамадстве.

ПОВЯЗЬ ЧАСОЎ

14

▶ УСПАМІНЫ

НА САМЫМ РАНКУ

ЯНКА КУПАЛА: «КАЛІ ПАЧУЕЦЕ, ШТО НЕШТА
ЗДАРЫЛАСЯ СА МНОЙ, НЕ СМУТКУЙЦЕ»

Арсень ЛІС

Горка і выразна помніца той дзень канца лета 1971 года. Пабыўшы пару тыдняў у бацькоў, я вяртаўся на працу. Ішоў на станцыю, каб паехаць у Мінск. У душу ціха краўся сум ад развітання з родным домам, летам.

Дзень быў пагодны. Трымцела марыва. Над не ачарсцвелым яшчэ аўсянішчам, зялёным з рэдкімі рудымі падпалінамі бульбоўнікам завісла смуга. У паветры, куды ні глянь — на дарозе і збоч яе, над палявым улоннем, мітусіліся купкамі цэлыя раі белых матылёў.

— На нешта ж яны варажачь, — сказаў знаёмы вётхаўскі дзядзька Валодзя Вусік, калі я параўняўся з яго калясьмі: стары ехаў на невялікім возіку атавы і адтуль дзіваваў на белую матыліную мітульгу.

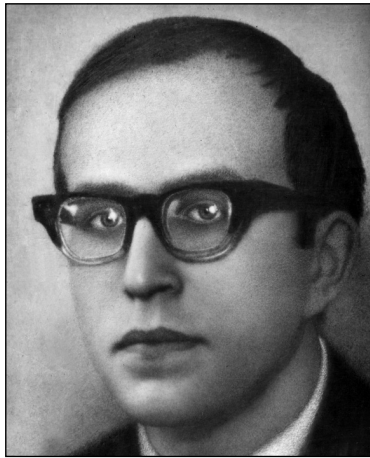
Дарога да Мінска ад нас не лішне далёкая. Праз пару гадзін я быў ужо ў Зялёным лузе, у пад'ездзе свайго дома. Адкрыў паштовую скрынку, і з газет выпстрыкнула да ног пісулька. Не паспеў разабрацца ад каго, як жорстка ўдарылі словы: «... утапіўся Мікола Дзяжкевіч». Мяркуючы па даце, запіска чакала мяне дні тры. Не глядзячы на подпіс, здагадаўся, што балючую гэту вестку, якую адразу ні асэнсаваць, ні прыняць, прынёс Алесь Лабанок.

Год таму ён пазнаёміў мяне з Міколам. Пазней разоў колькі Мікола наведваўся да мяне адзін, аднойчы зайшоў з жонкай, папрасіўся паначаваць: на Харкаўскай дабудоўвалася яго трохпакаёвая кааператыўная кватэра, літаральна назаўтра яны збіраліся ў яе ўсяліцца. Апошні раз бачыліся на хаду. Спаткаліся ў горадзе. Адышліся крыху далей ад вулічнага тлуму і гулу. Прыселі на зялёнай рабрыстай лаўцы, непадалёк ад Круглай плошчы.

У руках у Міколы быў часопіс «Малодосць», дзе ён адразу вылучыў для сябе паэмку Ніла Гілевіча «Недзялення». Паэзія была любоўю Міколы. Але не першай і не самай вялікай. Свет прыгожага яго хваляваў няўзменна і быў для яго шырокі, можа неабдымны. Ды любіў ён перад усім тэатр, сцэнічнае слова.

Запаветная мара яго была стаць рэжысёрам... Мала помню з таго, што гаварылі мы з Міколам у нашу апошнюю сустрэчу. Памятаю толькі — гаварылі нядоўга і не з такім смакам, як у ранейшыя нашы спатканні. Была для мяне тады скрушная часіна, і, калі б нейкі правідзец у той час раптам сказаў: «Неўзабаве аднаго з вас не стане», я б не сумняваўся, пра каго ідзе гутарка...

Адно, што помніца з той апошняй сустрэчы, гэта Міколавы словы пра Купалу. Сваімі ўс-

Мікола Дзяжкевіч

Арсень Ліс

памінамі пра апошнюю сустрэчу з Янкам Купалам Ларыса Пампеёўна Александроўская надоўга аздачыла майго сябра. Цяпер ён ізноў вярнуўся да гэтай тэмы, у якой была цяжкая загадка.

Дацвіталі ліпы на праспекце. Мікола збіраўся ў сваё Наднямонне. Мы развіталіся без нейкай канкрэтнай думкі пра будучыню, не прадчуваючы, што ў аднаго з нас яе ўжо няма.

Таго вечара, аглушаны нечаканым горам, я паспяшаўся да свайго старэйшага сябра-суседа. Алесь жыў тут жа, у Зялёным лузе, праз вуліцу. Ён не так даўно вярнуўся з-пад Карэліч, з пахавання. З яго слоў даведаўся пра жаліва-недарэчнае здарэнне на Нёмане падчас купання. Купаліся Міколава жонка і братава дачка. Мікола ляжаў на беразе, чытаў часопісы. А калі раптам раздаўся жаночы крык аб паратунку, рынуўся з высокага берага да купальшчыцы, стоць галавой уніз. З купальшчыцамі нічога не здарылася. Крыху было сполаху, больш піску, а Мікола ўражаны з разгону, да таго ж ніцавокі, ударыўся галавой аб нейкі корч на дне, смяротна параніўся. Шура не хацеў гаварыць пра цяжкі абрад пахавання сябра, толькі абмовіўся крыху пра Міколаву маці, прыбітую горам, яе ўтрапенне, знешні спакой.

Неўзабаве мне давалося паехаць у Жалезнаводск. Там на самоце, блукаючы па горных сцежках, атуленых асеннімі барвамі і смуткам, гаварыў з Міколам як з жывым. Часта ён, адольваючы небыццё, прыходзіў да мяне падзяліць сум, пажурьца над хуткаплыннасцю жыцця, няздзейсненымі марамі.

Мікола Дзяжкевіч загінуў зусім маладым. Тым часам ужо паспеў быць знайсці сваю дарогу ў жыцці. Дапамог яму ў гэтым Купала, спадчыннае слова Паэта. Студэнцкія гады Міколы прыпалі на сярэдзіну 1960-х. Хоць ужо паціху нехта тамаваў кола нашай гісторыі, з надзеяй адкруціць яго назад, жыватворны павеў, што быў у грамадскім жыцці канца 1950-х — пачатку 1960-х яшчэ адчуваўся. Расткі новага, незакамфармаванага мыслення прабіваліся скрозь. Жывая душа ўжо не жадала ці не магла паддацца рэгламентацыі, ведамасным загадам, патаемным забаронам.

Творцы, што не маглі зносіць раздвоенасці сумлення і абавязку, знаходзілі спосаб гаварыць праўду, хоць для гэтага часам даводзілася ім апрацаваць сваіх герояў у касцюмы іншых эпох, змяшчаць дзеянне ў прасторы і часе. У паззіі важнае сталае слова сказаў Аляксандр Твардоўскі. У моладзі, здаецца, з'явіўся свой патэтычны кумір. Быў ім для многіх Яўген Яўтушэнка. У пранікнёных маналогам яго лірычных і эпічных герояў, адзначаных публіцыстычнай палымнасцю, шчырасцю, у іншасказаннях моладзь знаходзіла шмат свайго, сугучнага ўласным думкам і настроям. Прышлі свае першапраходцы і ў нацыянальнай літаратуры, у тым ліку і беларускай, але ні прарокамі, ні кумірамі іх ніхто назваць не спяшаўся. Проста яны рабілі цяжкую работу — аднаўлялі добрае імя пісьменніка — народнага заступніка, вярталі літаратурнаму слову давер чытачоў.

І ў студэнцкай аўдыторыі (Мікола вучыўся на бібліятэчным факультэце Мінскага педінстытута), і ў асяроддзі аматараў тэатральнай справы (працаваў у нейкай тэатральнай студыі) ён аддаў даніну захаплення Яўтушэнку, сучаснай замежнай паззіі. Потым, — прызнаваўся аднойчы, — адчуў патрэбу абперціся на нейкі бліжэйшы, родны грунт. Знайшоў яго ў Купалы. А неўзабаве творчасць беларускага баяна-песняра, Купалава жыццё сталі для Міколы не толькі прадметам цікавасці, але і прафесійным клопатам.

Літаратурны музей Янкі Купалы ў той час узначальваў Уладзімір Міхайлавіч Юрэвіч. Чалавек высокай культуры, таленавіты крытык патрапіў ператварыць Купалаў музей у дзейсны асяродак культуры. У музеі часта арганізаваліся вечары самай рознай тэматыкі. Гучала Купалава слова і назіранні над ім, гучалі ўспаміны пра культурнае і навуковае жыццё Мінска паслярэвалюцыйных год. Музей стаў Домам Купалы і вабіў на свой агеньчык не адну жывую душу.

Не ведаю, не памятаю, як сышліся сцэжкі Міколы і Уладзіміра Юрэвіча. Старэйшына нашай літаратуры, відаць, сам пра гэта згадае. Ведаю толькі адно пэўна: Мікола аказаўся вельмі патрэбны Купалаву музею, а музей яму. Тут Дзяжкевіч дзень пры дні мог

спасцігаць урокі жыцця і творчасці Купалы. Паэт нязмушана вучыў любіць Беларусь, раскрываў духоўнае характава простага чалавека-селяніна, сведчыў пра яго годнасць і права.

Малады музейны работнік даў доказы арганічнага засваення Купалавых урокаў. Перш-наперш у шырокім сэнсе слова. І ў больш вузкім. Навукова-даследчыцкай руплівасцю. Дзяжкевіч, здаецца, у першы ж год сваёй працы ў музеі апублікаваў у «Польмі» даволі самавітае даследаванне. У час архіўных пошукаў яму ўдалося знайсці радавод Лупэвічаў. Вытокі паэтавага роду дакументальна зафіксаваныя дзесь ад пачатку XVII стагоддзя. Дзяжкевіч навукова пракаментываў шчасліва знойдзены ім унікальны дакумент айчынай гісторыі, гісторыі роду аднаго з найвыдатнейшых славянскіх паэтаў. Гэта была паважная пазіцыя, здабытая купалазнаўствам. Не адну старонку творчасці вялікага беларускага паэта абыцаў нанава прачытаць, адкрыць людзям, свету малады шукальнік.

Было яшчэ адно поле (я ўжо ўспамінаў яго), дзе Мікола шукаў прымянення сваім душэўным сілам, меў духоўную патологію. Гэта тэатр. Людзі сцэны валодалі яго ўяўленнем. Ён цягнуўся да іх як да таямнічага свету.

Помню, раз заглянуў да мяне пасля адведзін Барыса Віктаравіча Платонава. Рабіў накід літаратурнага партрэта артыста.

Янка Купала

Ларыса Александроўская

Аднойчы адчуў, што Мікола забег не так сабе, як бывала іншы раз, калі заглядаў мімаходзь, прыхапіўшы, напрыклад, нейкую кніжку ці пласцінку з польскімі кляткамі ды запісамі песень французскай спявачкі. На гэты раз прыйшоў сабраны, строгі. Прыйшоў, каб падзяліцца загадкай. Нават канкрэтна спытаўся: «Як Вы думаеце?»

Па-рознаму можна было растлумачыць Купалавы словы, сказаныя паэтам за два дні да трагічнай яго пагібелі Ларысе Александроўскай: «Ларысачка, калі пачуеце, што нешта кепскае здарылася са мной, не смуткуйце...»

Фаталізм? Адчайная рашучасць самому абарваць ніці з ужо ў нечым нясперным жыццём? Прадчуванне чагосьці такога, што насоўвалася няўхільна, немінуча? Чуў, што за ім ходзіць? Не ведаў, што гасцінічныя сцены маюць «вушы». Дазваляў сабе вольна выказвацца пра ўладу прыўлашчэўшых. Паўліна Мядзёлка ўспамінала сваё наведванне Купалы ў гасцініцы «Масква» адразу пасля яго прыезду ў сталіцу. Убачыла паэта страшэнна прыгнечаным. Стараючыся неяк

Знешне стрыманы ў выказе пачуццяў, на гэты раз дазволіў сабе задзівіцца нейкімі рысамі інтэлігентнасці, духоўнасці артыста.

Міколу пашанцавала на тэатр. Сапраўдную сцэну. Міколава ранняя сталенне, узыходжанне амаль супала з хоць прыгожым, але ўжо заходам Купалаўскага тэатра. Цэлае сузор'е вялікіх талентаў яшчэ дзеяла-чарадзеіла на яго сцэне. Уладамірскі, Глебаў, Платонаў, Станюта, Ржэцкая, Дзядзюшка, Пола, Бірыла, Рахленка... Кожны — самавітая постаць з нейкімі асабліва адметнымі рысамі артыстычнага таленту, і разам — гарманічны ансамбль, мастацкая цэльнасць, адна плеяда.

Ужо тады не было ў тэатры пастаяннага, свайго рэжысёра. Даводзілася запрашаць некага на асобны спектакль, сезон. Перасталі рэпеціраваць на сваёй сцэнічнай мове — па-беларуску. А слова беларускае ў старэйшага пакалення тэатра гучала арганічна, мілагучна, ядрана. Малодосць купалаўцаў прыпала на дваццятых гады — час маладога энергічнага ўзлёту нацыянальнай культуры. Вытокі духоўнай сілы магікан-купалаўцаў былі ў 1920-х гадах, іх атмасферы.

Гэту загадку нацыянальнай культуры Мікола яшчэ не паспеў разгадаць. Але адчуваў яе інтуітыўна. Шмат пра што задумваўся. Жыццё падказвала. Сустрэчы з людзьмі. І ў першы чарод — з людзьмі мастацтва.

падняць яго настрой, сказала: «Вось зараз увесь народ падымецца, адাপрэ навалу...»

«Што? — ажывіўся паэт. — Народ будзе бараніць гэтых, якія здэкаваліся з яго горш за татараманголаў?»

Неяк раз давалося гаварыць з самавітым крытыкам, літаратуразнаўцам і мудрым чалавекам Рыгорам Саламонавічам Бярозкіным. Яго часам можна было спаткаць на падворку нашага дома па вуліцы Чарнышэўскага, 7. Чакаў, пакуль машыністка, наша суседка, дадрукуе яму чарговы тэкст. Я тым часам гуляў на той час з малым сынам. Няўзнак разгаварыліся і вышлі на неабякавую ўсякаму нармальнаму чалавеку загадку Купалавай смерці. Пярэчу самавітаму літаратару: «Нашто было афіцыйна фізічна знішчаць Купалу. Паэт ужо быў духоўна зламаны рэжымам. Прыняў правільны жорсткай прапанаванай імі гульні.

«Яны ведалі, што ён думае», — катэгарычна аднаскладна адказаў Рыгор Саламонавіч, які поўнай меры зведаў на сабе абсурдную жорсткасць таталітарнай сістэмы.

▶ МАСТАЦТВА

ЯЎГЕН ЗАК І ЯГО ПАРЫЖСКАЯ ГАЛЕРЭЯ

Сяргей ГВАЗДЗЕЎ

Ніводзін з мастакоў, што прыязджаў з Заходняй Беларусі ў 1930-я гады ў горад сваёй мары і мастацкай свабоды — Парыж, не мог абмінуць невялічкую галерэю, што месцілася на плошчы Сен-Жэрмэн-дэ-Прэ. І лічылі за гонар і абавязак выставіць тут свае творчыя набыткі.

Мсціслаў Дабужынскі — мастак, які шмат бываў у Парыжы, а ў 1930-я гады меў тут сваю мастацкую школу. Па заканчэнні Кракаўскай Акадэміі дэманстраваў у галерэі свае дасягненні мастак з Тракенікаў Мар'ян Богус-Шышка. Бываў і выстаўляўся тут некалькі разоў Язэп Горыд. Сваю павагу засведчыў галерэі і дыпламант Віленскага ўніверсітэта Кузьма Чурыла з Крутога Берага, што пад Новым Сномом.

Чым тлумачыцца той магнетызм, які прывабліваў мастакоў да гэтага месца, занага як галерэя «Зак»? Задужа проста было б вытлумачыць гэта адзіна вабнай постацю маладой гаспадыні, мілавіднай шэравокай брунеткі Ядвігі Кон — мастачкі з Чэнстахова. З ёй Яўген Зак пабраўся шлюбам у 1913 годзе — годзе свайго «амерыканскага турне» — Нью-Ёрк, Чыкага, Дэтройт.

Ад вытокаў Нёмана

Дзіця, народжанае ў чароўных мясцінах ля вытокаў Нёмана, што на Уздзеншчыне, рана, не паспеўшы наталіцца сакамі пулавіны, было адлучана ад маці. Здарылася бяда — заўчасная смерць бацькі, інжынера Савелія. І маці, Адаліна, уроджаная Кроненберг, у 1892 годзе мусіла адвезці малаго з мястэчка Магільнае да сваякоў у Варшаву. Там ён і атрымаў першы ўрокі малювання.

Далей мігціць коламі вельмі насычаных, ярка індывідуальных шлях Яўгена Зака: адукацыя ў Школе вытанчаных мастацтваў у акадэміста Жэрома, навучанне ў Акадэміі Каларосі ў Альбера Бенара. Паездка ў Італію, вучоба ў мюнхенскай школе Антона Ашбэ. Зноў Парыж.

І шчаслівы карагод выстаў, з года ў год, па жыцці. Першыя з іх — выстава ў Восенскім салоне, Салоне незалежных. Стварэнне серыі карцін у Брэтані і ўступленне ў Таварыства польскіх мастакоў, удзел у іх выставе «Мастацтва».

Пераможны ўдзел у Берлінскім Сэцэсіёне ў 1910 годзе і персанальная выстава ў галерэі «Друэ» ў Парыжы ў 1911 годзе. Аб грамадскім прызнанні Яўгена Зака сведчыць прызначэнне прафесарам Барселонскай і Мюнхенскай акадэміяў у 1912 годзе.

Ён спрабуе трохі ўтаймаваць сябе і час. Вызначыўшы мастацкую творчасць як асноўны накірунак, Яўген Зак ідзе наперад, сцвяр-

Група мастакоў на тэрасе Ратонды. У цэнтры — Яўген Зак. 1925

Яўген Зак у сваёй майстэрні. 1911

Яўген Зак усім сваім героям надае характэрныя рысы, што збліжаюць іх з правобразам, цэнтральным героем творчасці — Арлекінам

джаючы асноўную тэму сваёй творчасці. Не істотна, з якой хуткасцю вы крочыце да мэты, галоўнае, што крочыце без перапынку!

Бунтоўны ўсплёск натуре з раптоўным ад'ездам сям'і ў Чэнстахоў, як і творчыя стасункі з «фармістамі» і кракаўскімі экспрэсіяністамі не прынеслі жаданага заспакаення і ўтаймавання.

Неўзабаве Зак з сям'ёю вяртаецца ў стаўшы яму родным Парыж. Перад тым, як у агульных рысах акрэсліць яго галоўны творчы плён, адзначым, што першая польская манаграфія (аўт. Стэфан Загорскі) аб творцы — вытанчаным эстэце і інтэлектуале, які зазвычай быў у гуморы і кіба зрэдзь падаваўся меланхолі ды настальгіі, выйшла ў 1927 годзе. У 1936 годзе манаграфіяй Максімільяна Гаўзера ўганаравана Яўгена Зака і родны Парыж.

Вяртанне на Манмартр

З'ехаўшы з Польшчы назаўжды ў 1922 годзе, у горад мрояў Яўген Зак трапіў не адразу. Вядома, якой ён валодаў, змусіла яго спыніцца ў Берліне, наведаць Бон, пакантактаваць з супрацоўнікамі рэдакцыі «Deutsche Kunst und Dekoration» і інш. Карацей, з калегамі і сябрамі — Маркам Шагалам і Зігмунтам Менксам — ён пабачыўся толькі ў 1923 годзе. Тады ж здолеў працягнуць «філасофскія пасяджэнні» ў вольнай майстэрні пад назвай «Ратонда».

Наўрадці варта даваць веры Іллі Эрэнбургу, які казаў, што яны цягнуліся ў славетную кавярню адзін да аднаго «бо іх радніла пачуццё агульнага недабрабыту». Іншым

часам славетную «Ратонду», што месцілася ля чыгуначнага вакзала на бульвары Манпарнас, у вытоках вуліцы Мэн, літаральна паланіла так званая польская калонія. «Польская» не па этнічна-канфесійным вызначэнні, але традыцыйна «польская», у піку «рускай». Бо чым растлумачыць прысутнасць сярод польскіх «каланістаў» занага французскага скульптара Эміля-Антонія Бурдэля ці літаратара зпад Койданава Антона Пагоцкага? З 1923 года сябрам польскай калоніі быў мастак, народжаны ў 1896 годзе ў Гародні — Іосіф Любіч.

Яўген Зак у гэтым асяродку адчуваў сябе камфортна.

Плён

Яшчэ ў 1925 годзе адзін з тагачасных крытыкаў заўважыў, што вобразы, створаныя Закам, як след не арыентаваны на публічны паказ у музеях. Хоць і знаходзяцца яны ў дзяржаўных сховішчах Польшчы, Мастацкім інстытуце Чыкага, Цэнтры Пампіду і Музеі сучаснага мастацтва ў Парыжы, у Музеі Ізраіля ў Іерусаліме і Мастацкім музеі ў кібуцы Эйн Харод.

З аналізам творчасці Яўгена Зака да 1923 года можна пазнаёміцца ў першай павяенай манаграфіі, падрыхтаванай Артурам Танікоўскім пры падтрымцы фонду Касцюшкі і фонду «Памежжа», што ў Сейнах, а таксама ў выданні «Гісторыя польскага жывапісу» Тадэвуша Дабравольскага. Нас жа цікавіць іншае...

Як пісаў беларускі гісторык мастацтва пра Яўгена Зака: «Мастак, які быў пад уплывам сімвалістаў

і «Les Nabis» пад кіраўніцтвам Марыса Дэні... у сваёй творчасці аддаваў належнае і неакласіцызму, і арт-дэко, і ўрэшце, экспрэсіянізму, праз які, у канчатковым выніку, прыйшоў да ўласнага кшталту. ...Амаль не малючы з натуре, усё зробленае ім, ён вынаходзіў у лабірынтах памяці і ўяўлення».

За вакном

У 1920-я гады заходні інтэлектуал, «агульны дабрабыт» якога пагрозліва хіснуўся, не на жарт унурыўся ў пошук тэарэтычнага, інтэлектуальна-філасофскага гунту свайго існавання.

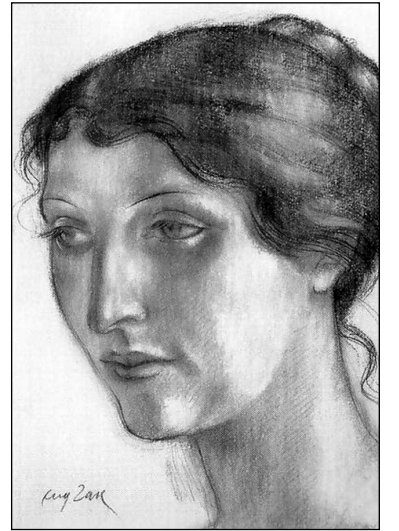
Маладыя і прагныя да ведаў, сквапныя на рэфлексіі заходнія інтэлектуалы і папоўніўшыя іх шэрагі неафіты з усяго свету досыць хутка заўважылі неабжыты абсяг, які вельмі і вельмі мог бы сысці за рэальны падмурак жыцця. Яны ўжо нацэпшыліся прагматычным «разумнікам» — Homo Sapiens, нагуляліся з філасофскай парадымай Homo Faber (Чалавек-Творца, Мудрэц), сцверджанага ў рабоце «Творчая Эвалюцыя» А. Берсана, якая дала магутны імпульс усяму еўрапейскаму мастацтву пачатку XX стагоддзя.

У 1920 гады грамадска-інтэлектуальныя сімпатыі схіліліся да Чалавека Гуляючага (Homo Ludens) прапанаванага канцэпцыяй нідэрландскага гісторыка і культуролага. Фундаментальныя доследы Ёхана Хейзінга (Johan Huizinga, 1872–1945) сцвердзілі глабальную канцэпцыю гульні ў якасці культурна-гістарычнай універсальнасці і замацавалі яе непрымаальны сэнс у чалавечай цывілізацыі.

Герой

«Гульня» як абсалютна дамінуючы (непрымаальны) фактар ва ўтварэнні культуры вымагае адпаведнага героя, які сам па сабе супрацьстаўляецца штодзённасці, прагматызму і чалавечай пошасці.

Яўген Зак знаходзіць яго ў «лабірынтах памяці і ўяўленняў». Яго герой — гэта паяц. Не толькі сцверджаны характар і схільны да ўсемажлівых дэфармацыяў у часе

Жаночы партрэт работы Яўгена Зака

і прасторы, але і ўвогуле — герой сімвалічны, першапачаткова блізкі любому народнаму характару, у тым ліку сугучны і героям той зямлі, з якой паходзіў мастак.

Яўген Зак, творца стылізаваных еўрапейскіх побытавых сюжэтаў, усім сваім героям надае характэрныя рысы, што збліжаюць іх з правобразам, цэнтральным героем творчасці — Арлекінам.

Паяц-Арлекін — вясёлы і прасцякаваты слуга. Арлекін вельмі натуральна робіць глупствы і гэтак жа стаічна-ўсмяшліва ўспрымае за іх пакаранне, мо таму ён і вымагае спачування да сябе і сваіх нягод і дзіцячых злыбедаў. На галаве ў яго востракутны капялюш (шапачка), на поясе — кашэль. Абуты ў лёгкія чаравікі, якія дазваляюць яму нязмушана перасоўвацца ў прасторы і вырабляць акрабатычныя штучкі. Тыпалагічна блізкі да яго вобраз П'эро, таксама персанаж французскага народнага ярмарачнага тэатра. Але параўноўваць (тым больш атаясамліваць гэтых герояў) наўрад ці мажліва з прычыны прыналежнасці іх да розных нац-субкультураў. Занятка гэты можа стацца асобнай працай. У Францыі XIX стагоддзя Арлекін — сімвал шчаслівага кахання ў супрацьлегласць нешчасліваму П'эро.

Арлекін — самая папулярная маска італьянскага тэатра плошчаў (камедыі дэль артэ), што трывала ўвайшла ў еўрапейскую поп-культуру. Нездарма яго вобраз мае шырокую распаўсюджанасць. У тым ліку ў такіх мастакоў, як Гоа, Ферэці, Сезан.

Зразумела, агульную змену інтэлектуальна-філасофскай парадыгмы нельга лічыць адзіназначальнай. Выбар героя — больш складаны працэс.

Літаральна за некалькі гадоў сваёй апантанай творчасці ў гэтым накірунку Яўген Зак падараваў свету столькі Арлекінаў, што, калі б яны разам сабраліся з калекцыяў Мінска, Варшавы, Вроцлава, Познані і Шчэціна ды іншых прыватных і дзяржаўных збораў Еўропы і ЗША, дык атрымалася б ладная каманда. А калі дадаць да таго, што шэраг побытавых герояў Зака, якія дваістасцю сваіх характараў нагадваюць Арлекіна, тыпам вяртаюць іх асобнымі яе элементамі непасрэдна паўтараюць яе (атрыбутуюць), то сувязь з культывымі раманами XX стагоддзя «Гульня ў бісер» Герман Гесэ навідавоку. Нягледзячы на тое, што да выхаду рамана было яшчэ блізка 20 гадоў.

Крокі, зробленыя Яўгенам Закам, еўрапейскім мастаком з Заходняй Беларусі, не толькі значна прасунулі мастацтва наперад, але і вымагаюць больш гунтоўна засяродзіцца на вывучэнні яго творчасці.

▶ КНИГАРНЯ

НЕБА НАД БАГНАЙ

Андрэй РАСІНСкі

12 чэрвеня ў Інстытуце імя Гётэ адбылася прэзентацыя рамана Віктара Марціновіча «Сфагнум». Раман ужо з'явіўся ў сеціве і кнігарнях і задае наступальную стратэгію для сучаснай беларускай літаратуры. Гэта распаўсюд праз усе магчымыя каналы — і эстэтыка трансміфічнага рэалізму.

Атака на чытача

Трэцяя кніга пісьменніка прыйшла да чытача адразу і на рускай, і на беларускай мове. На рускай мове раман выкладзены на сайце *3mag.net* для вольнага прачытання. А «Сфагнум» па-беларуску, аздоблены густоўнай вокладкай, быў перакладзены Віталем Рыжковым — і хутка раскупляецца.

Сам аўтар у дасціпным сеце-вым роліку — яшчэ адна камунікацыйная вынаходка — запрашае азнаёміцца з творам. Калі выйшаў раман «Паранойя», Марціновіча папракалі за рускую мову; калі (адразу ў сеціве) — «Сцюдзёны вырай» — за беларускую. Двойная прэм'ера гангстэрска-містычнай трагікамедыі «Сфагнум» — не

толькі адказ на папрокі, але і зварот да расколатай беларускай грамады.

Беларуская тэрыторыя

Тры злучыцы забіваюць падзельніка, які ўцёк з чужымі грашыма. Грошыкі прысабечвае глуская міліцыя, у патыліцу дыхае расійская мафія; бэйбусы хаваюцца ў вёсцы — і звяртаюцца да ведзьмароў. Пазнаёмцеся з небаракамі: Серы, падобны да Дон Кіхота, «калі б не кітайскі спартовы касцюм «Адыдас»; гопнік Шульга, які ведае нават такое слова, як «аксюмаран»; і Хамяк — гультай і жмінда (з мараю быць гэбэшнікам).

Персанажы кнігі — як і героі «Акупацыі» ды «Масакры» Кудзіненкі — трызняць і вядуць двойное жыццё. Міліцыянт Выхухалеў бярэ за ўзор Віні-Пыха і спрачаецца з Богам пра справядлівасць, тутэйшы алкаш Кабан мае таленты Чэхава, вясковае цнатлівіца — русалка і німфаманка, а некаторыя героі, увогуле, фікцыя.

У мясцовым музеі ажываюць пудзілы лісаў, мядзведзяў і ваўкалакаў, пад багнай іскрыцца залаты горад, а былы афганец Спяпан існуе адразу ў дзвюх прасторах (у п'яным і цвярозым выглядзе; ягоным напоям пазайздросціў бы Кастанэда).

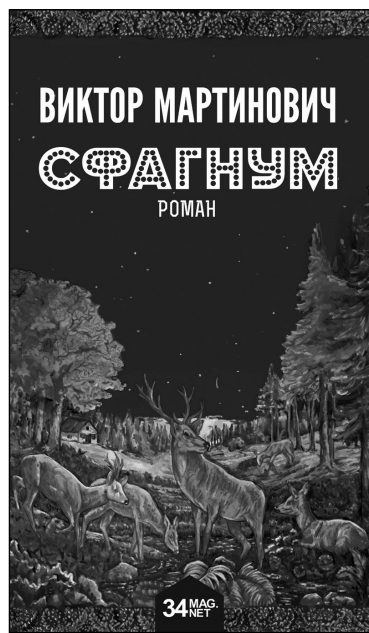
Гэта беларуская тэрыторыя — з прыдуркаватай вертыкаллю і санітарамі, якія забіраюць хворых адразу ў трупярню, з Хатынню (дзікі маналог пра якую варты бабруйскай эстрады), і з туманам, дзе губляецца ўсё і ўся. Глеба правальваецца.

У паасобныя студні правальваюцца героі рускамоўнай кнігі: студні мату, студні трасянькі, студні цыцаста-смейнага цвыркання пра «псіхааналіз Лакана». У беларускім варыянце чорныя расколіны замаскаваныя інтанацыяй, гнюсныя словы (займеннікі: трындзёж, даўбацца, гамон) — абачліва падыткнутыя імхом. Выразней павязь сучасных забабонаў з фантазіямі Яна Баршчэўскага. Але і тут пад нагамі — сфагнум. Балота — усё тое ж балота «Дзікага палявання», і хутчэй экранізацыя, дзе героі сам-насам са зляканым грукатам сэрца.

Намаляваўшы гангстэрска-медытатывную пагоню за зачараванымі скарбамі, Марціновіч задаецца пытаннем: Хто мы такія? На што абапіраемся? Куды і адкуль ідзем? Што такое рэальнасць?

Сцежкі трансміфічнага рэалізму

Сучасны беларускі абсурд патрабуе адпаведнай эстэтыкі. З дыктатарамі, каланіяльным

становішчам і міфамі меў сталую справу магічны рэалізм з Лацінскай Амерыкі. Знакі магічнага рэалізму «паранаяльна» выяўляюцца і ў першых кнігах Марціновіча.

Але кірунак, што складаецца ў Беларусі і рысы якога яснай

праступаюць у «Сфагнуме», варты назваць трансмагічным, ці трансміфічным, рэалізмам.

Калі ў Лацінскай Амерыцы — буйныя джунглі, то ў Беларусі — ціхмяная багна. Экспрэсія Поўдня вязне ў беларускай маўклівасці. Беларусы — інтраверты: калі ёсць калектыўнае насланне, найгалоўнае выпрабаванне — сваё і ў кожнага. У Беларусі — процьма лакальных вераў, якія чаруюць і прымаюцца за рэальнасць (вера ў суроку, вера ў «парадак», вера ў «псіхааналіз»); і розныя стоды абрынаюцца ў бездань. Прадонні знітоўваюць забабоны чырвоназялёных шлюндраў і мудрых бабулек, віленскіх прафесараў на выгнанні і шклоўскіх гопнікаў.

І па-над усім гэтым — неба. Ёсць зямля — неба — пекла. Ёсць туга па небе; Боскае — гэта і ёсць рэальнасць.

Трансмагічны рэалізм — гэта Маркес, прачытаны Кьеркегорам; і патрабуецца скачок веры. Трансмагічны рэалізм вырастаў з «Дзядоў» Міцкевіча і сімвалізму Янкі Купалы, імпрэсій Змітрака Бядулі і рамантызму Караткевіча. Трансміфічны рэалізм — гэта Васіль Быкаў, калі ўзяць адразу «Сотнікава» і «Пахаджанаў». Гэта — асабліва — стогны душы Максіма Гарэцкага і мантажныя прыёмы Алеся Адамовіча ў «Карніках».

Барочная эсэістыка Паўла Севярынца — сучасная трансміфічная публіцыстыка. А калі я чытаў «Сфагнум», не мог паверыць: інтанацыя, вобразы, смех кнігі нагадвалі непастаўленую карціну Андрэя Кудзіненкі «Акавіта» (трагікамічную, казытліва-цнатлівую, трансцэндэнтную). Увогуле, кінажанравыя чыннікі ў літаратуры (кшталту гангстэрскага кіно) і трагікамізм можна лічыць яшчэ адной беларускай адметнасцю новага кірунку. А нядаўна на падыходзе быў трансміфічны «Шляхціц Завальня» Кудзіненкі і Клінава (дзяржава кінапраект замарозіла).

Трансміфічны рэалізм — гэта «Сплочванне доўгу», якое патрабаваў Вацлаў Ластоўскі і «Узвышэнскі» аквітызм у часы абвальнай дыктатуры.

Праз 20 гадоў Незалежнасці ў беларусаў з'яўляецца стыль, які можна прад'явіць свету. «Сфагнум» Марціновіча ўвядавочнівае трансміфічны рэалізм.

Беражы лес

- ЧЫТАЙ КНІГІ НА
KAMUNIKAT.ORG

• 12 000 КНІГАЎ, ГАЗЭТАЎ І ЧАСОПІСАЎ • РАЗМОВЫ ПРА КУЛЬТУРУ
• ЛІТАРАТУРНЫЯ РАДЫЁПЕРАДАЧЫ • НАВІНКИ ВЫДАВЕЦКАГА РЫНКУ

kamunikat.org
Беларуская Інтэрнэт-Бібліятэка

Аб'яднанне «Białoruskie Towarzystwo Historyczne», Польша, 15-449,
вул. Пралетарыяцка 11. Рэгістрацыйны нумар 5421952692

Новы Час

Агульнапалітычная
штотыднёвая газета
Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

Зарэгістравана Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне
аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК. Мінская гарадская арганізацыя
ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас. 220005, г. Мінск,
вул. Румянцава, 13. Тэл. (+375 17) 284 85 11.

ВЫДАВЕЦ. Прыватнае выдавецкае ўнітарнае прадпры-
емства «Час навінаў». Пасведчанне №64 ад 12.01.2007 г.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА.

220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1-1234.
Тэл. +375 29 986 38 05, +375 17 268 52 81.
novychas@gmail.com; www.novychas.info

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет».

г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А.
Замова № 687

Падпісана да друку 14.06.2013. 8.00.

Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы
пазіцыі аўтараў. Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка
на «Новы Час» абавязковая. Ручкапісы рэдакцыя не вяртае і не
рэагуюе на мастацкія творы. Чытацкая пошта публікуецца паводле
рэдакцыйных меркаванняў.

(S) — матэрыял падрыхтаваны пры падтрымцы Пасольства
Рэспублікі Польшча